

**UNIVERZITA PARDUBICE
FAKULTA EKONOMICKO-SPRÁVNÍ
ÚSTAV EKONOMIKY A MANAGEMENTU**

KRIZOVÝ PLÁN KRAJE

DIPLOMOVÁ PRÁCE

**AUTOR PRÁCE: Bc. Petr Vlášek
VEDOUCÍ PRÁCE: doc. RNDr. Petr Linhart, CSc.**

2006

**UNIVERSITY OF PARDUBICE
FACULTY OF ECONOMICS AND ADMINISTRATION
INSTITUTE OF ECONOMY AND MANAGEMENT**

THE CRISIS PLAN FOR THE REGION

DIPLOMA WORK

**AUTHOR: Bc. Petr Vlášek
SUPERVISOR: doc. RNDr. Petr Linhart, CSc.**

2006

Prohlašuji, že jsem tuto práci vypracoval samostatně. Veškeré literární prameny a informace, které jsem v práci využil, jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

Byl jsem seznámen s tím, že se na moji práci vztahují práva a povinnosti ze zákona č. 121/2000 Sb., autorský zákon, zejména skutečnosti, že Univerzita Pardubice má právo na uzavření licenční smlouvy o využití této práce jako školního díla § 60 odst. 1 autorského zákona, a s tím, že pokud dojde k užití této práce mnou nebo bude poskytnuta licence o užití jinému subjektu, je Univerzita Pardubice oprávněna ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložila, a to podle okolností až do jejich skutečné výše.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v Univerzitní knihovně Univerzity Pardubice.

V Pardubicích dne 2006

Bc. Petr Vlášek

podpis.....

Poděkování

Touto cestou bych chtěl poděkovat všem, kteří mi byli nápomocni při zpracování této práce, především pak panu doc. RNDr. Petru Linhartovi, CSc., vedoucímu mé diplomové práce, za velmi cenné rady, připomínky a též za projevenou trpělivost. Dále bych chtěl poděkovat panu Ing. Františku Kovaříkovi a zaměstnancům Hasičského záchranného sboru Královehradeckého kraje, především Ing. Špačkovi a Ing. Janurovi za jejich ochotu při poskytování informací a podkladů.

Bc. Petr Vlášek

SOUHRN

Ve své diplomové práci se zabývám problematikou krizového řízení a tvorby krizového plánu kraje.

V první části popisuji krizový management v teoretické rovině. Dále charakterizuji složky integrovaného záchranného systému.

V praktické části popisuji krizové plánování a tvorbu krizových plánů kraje.

Hlavním cílem je najít doporučení pro optimální postup krizového plánování, které mohou použít kraje při procesu tvorby svých krizových plánů a pokusit se poskytnout návrhy pro zlepšení slabých míst krizového plánování.

RESUME

In my thesis I'm dealing with the problem of controlling in crisis and establishment of a new "crisis" plan for the region

The theoretic part describes the management of crisis on the theoretical level. Futher I characterist the parts of integrated rescue system.

In the practical part I describe crisis planng and creation "crisis" plan for the region.

The main goal is to find recommend for the optimal method "crisis" planing. This procedure could apply for the creation "crisis" plans and attempt to provide proposal for the improvement.

OBSAH

Úvod	11
1. Teoretická východiska krizového managementu	14
1.1 Pojetí krizového managementu.....	17
1.2 Činnost orgánů krizového řízení.....	17
1.3 Krizový štáb.....	18
1.4 Integrovaný záchranný systém.....	22
1.4.1 Složky integrovaného záchranného systému.....	22
1.4.2 Činnost integrovaného záchranného systému.....	26
1.4.3 Stupně poplachu integrovaného záchranného systému.....	28
2. Bezpečnostní systém	30
2.1 Současné chápání bezpečnosti.....	30
2.2 Bezpečnostní uspořádání.....	31
2.3 Bezpečnostní prostředí a bezpečnostní studie.....	32
2.4 Bezpečnostní systém České republiky.....	33
3. Základní pojmy krizového plánování	35
3.1 Klasifikace mimořádných událostí.....	40
3.2 Legislativa krizového řízení.....	42
3.3 Analýza rizik.....	44
3.3.1 Základní pojmy analýzy rizik.....	44
3.3.2 Vybrané analytické metody.....	45
3.3.3 Informační systémy pro analýzu rizik.....	49
4. Krizové plánování	50
4.1 Postup plánování.....	51
4.2 Krizový plán kraje.....	53
4.3 Krizový plán určené obce.....	55
4.4 Havarijní plán kraje.....	56
5. Návrh postupu tvorby krizového plánu	62
6. Návrh řešení slabých míst tvorby krizových plánů	65
6.1 Slabá místa.....	65
6.2 Řešení slabých míst.....	65
Závěr	71
Seznam použité literatury.....	73
Seznam obrázků.....	75

Seznam tabulek.....	76
Seznam použitých zkratek.....	77
Seznam příloh.....	78

Úvod

Každý lidský život je vystaven neustále nebezpečí. Odne paměti byli lidé ohrožováni mimořádnými událostmi (dále jen MU) velkého rozsahu. Především se jednalo o ničivé dopady přírodních katastrof a nepřetržitě vedené konflikty o válečnou nadvládu. Společenské systémy a jejich hodnotové priority byly založeny na společenských principech a často náboženských mýtech, které nedovolovaly provádět racionální preventivní opatření. MU byly pojímány fatalisticky jako boží vůle. Také hodnota lidského života prostého člověka byla pro vládnoucí vrstvy nepodstatná.

Začátek civilní ochrany (dále jen CO) je spojován se vznikem hasičských záchranných sborů (dále jen HZS), které na území České republiky vznikaly v 19. století. V období 1935 – 1938 představovala civilní protiletectká ochrana zatím jedinou historickou etapu existence ochrany obyvatelstva v podmínkách tržního hospodářství. V poválečném období v letech 1945 -1951 došlo k likvidaci civilní protiletectké ochrany a v letech 1951 až 1957 vzniká CO v duchu centralistického pojetí totalitního státu pod přímým vlivem Sovětského svazu se zaměřením na ochranu proti zbraním hromadného ničení.

CO je patrná v době studené války, kdy prioritním nebezpečím pro obyvatelstvo byla reálná možnost použití zbraní hromadného ničení, zejména jaderných, chemických a biologických zbraní hromadného ničení. Probíhala horečná výstavba úkrytů, byly vybudovány sklady CO s nejrůznějším vybavením pro nouzové přežití a individuální ochranu obyvatelstva. Velký důraz byl kladen na správné používání plynových masek.

Po tzv. „sametové revoluci“ byl na několik let patrný úpadek CO obyvatelstva, neboť byla považována za pozůstatek totalitního režimu. V současnosti nabývá toto téma na důležitosti zejména v souvislosti s možností teroristických útoků, vyšší pravděpodobností vzniku chemických havárií, a to jak v dopravě, tak u velkých výrobních komplexů se zastaralou technologií (např. Paramo, Neratovice, Setuza apod.).

Počínaje devadesátými lety minulého století začal ČR sužovat fenomén povodní, které mají vazbu jednak na přírodní cykly a jednak na novodobé jevy vyvolané průmyslovou činností člověka (jako je globální oteplování, globální stmívání, velké ropné havárie na mořích apod.). Toto období přineslo změny v myšlení lidí. Ničivé povodně v letech 1997, 1998, 2002 přiměly vládu ČR věnovat se cíleně protipovodňovým opatřením v preventivní dokumentaci, plánování protipovodňových

opatření, v havarijních a krizových plánech. Mnoho obcí vynaložilo velké prostředky na stavbu protipovodňových hrází, poldrů a systémů zabezpečujících rychlou stavbu protipovodňových stěn. Vlivem povodní získalo mnoho povodňových komisí a krizových štábů velké zkušenosti, které se promítly do legislativy, zejména definováním krizových stavů, koordinačních vazeb, práv a povinností klíčových orgánů veřejné správy a složek integrovaného záchranného systému (dále jen IZS).

S výše uvedenými opatřeními byla významně novelizována legislativa ČR, kdy v roce 2000 byly přijaty tzv. „krizové zákony“. I když tyto krizové zákony měly a doposud mají řadu legislativních konfliktů, při MU prokázaly svoji životaschopnost.

11. září 2001, po teroristickém útoku na USA došlo k úzkému semknutí států Evropy k celosvětovému odboji proti terorismu. Tento proces se v ČR odrazil v přijetí tzv. „Národního akčního programu v boji proti terorismu“, kterým se ČR přihlásila k demokratickým státům světa. Tento akt současně zařadil ČR mezi státy s potencionálním nebezpečím teroristických útoků. Lze očekávat, že teroristické hrozby mohou být podobné teroristickým útokům v Madridu, v Londýně, v Beslanu, v Egyptě apod. Výše uvedená nebezpečí terorismu se promítly do plánů pro krizovou připravenost v ČR.

Za největší hrozby terorismu lze považovat použití zbraní hromadného ničení, jako tzv. „špinavé bomby“, chemické a biologické prostředky, sabotáže na průmyslových zařízeních, útoky na národní symboly (jako jsou významné stavby, historické památky, apod.). V poslední době je aktuální nebezpečí útoku hackerů na počítačové systémy, jejichž vyřazení může ochromit bankovníctví, dopravu, zdravotnictví. Tedy prakticky veškerou činnost lidí s možností obrovských ztrát na lidských životech.

Myslím si, že je v současnosti velmi podceňována oblast vojenské obrany státu, a to zejména veřejností. Mnoho lidí se mylně domnívá, že žijeme uprostřed evropských zemích od kterých nelze očekávat válečné napadení. Pravděpodobnost konfliktů se sousední zemí je sice opravdu malá, ale je potřeba brát v úvahu, že ČR je součástí EU, jenž reálná nebezpečí rozhodně má. Je snaha více provázat obranné plánování s plánováním nevojenského charakteru v rámci „Bezpečnostní strategie ČR“. Vláda ČR vydala dokument k optimalizaci bezpečnostních opatření, kde jedním z hlavních řešitelským úkolů je problematika plánování s cílem plány zestručnit, více provázat, přiblížit k praxi a hlavně je propojit na budovaný krizový systém. Do budoucna lze předpokládat, že plány pro krizovou připravenost budou mít moduální charakter, kdy specifický krizový manažer bude moci jednoduchým způsobem vygenerovat plány pro

řešení určité MU na míru. Takto vytvořený plán bude velmi praktický pro konkrétní činnost krizových štábů, zejména pro potřebu rozhodování.

V souvislosti s otázkami týkajícími se realizačního i koncepčního pojetí práce, konkrétně při sběru dat ke krizovému plánu Královehradeckého kraje, byla po dohodě s vedoucím práce doc. RNDr. Petrem Linhartem, Csc. změněna osnova a částečně i název diplomového projektu s cílem zaměřit práci více na metodické pojetí využitelné pro krizové plánování také v ostatních krajích.

Tato diplomová práce se přímo zaměřuje na krizový plán kraje (dále jen KPk), popisuje obecný pohled na krizové řízení, vysvětluje základní pojmy, krizovou legislativu a IZS. V závěru je v práci uveden příklad struktury krizového plánu kraje.

Cílem práce je vypracovat návod pro vytváření KPk a uvést možnosti zlepšení v současném krizovém plánování.

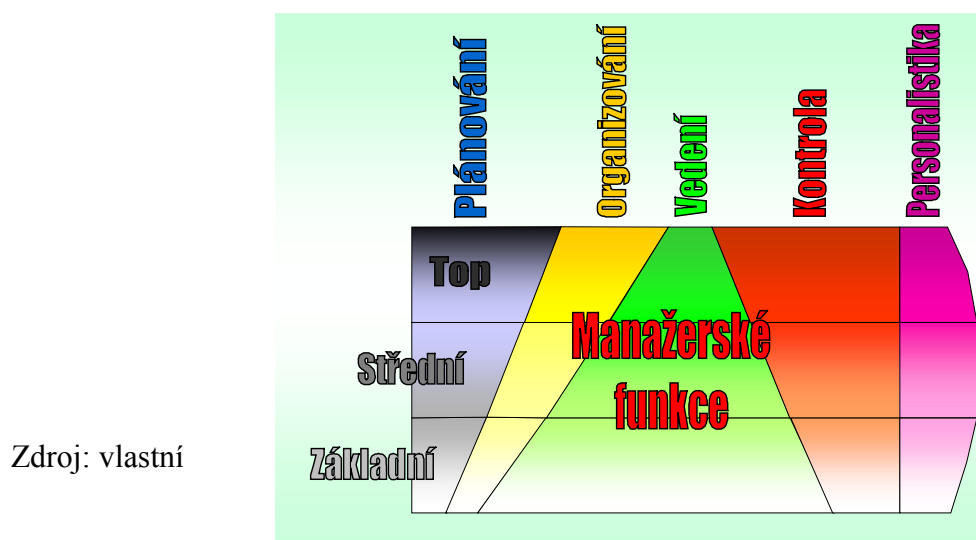
1. Teoretická východiska krizového managementu

Krizové řízení (dále jen KŘ) je v současnosti pojímáno, jako moderní trend přístupu k řešení řady složitých problémů, charakterizovaných možnou krizovou situací (dále jen KS), tedy typem nežádoucí MU se složitým nebo obtížně řešitelným stavem určitého systému. KS je na úrovni řešení orgánů veřejné správy vždy složitým sociálním, ekonomickým a mnohdy i politickým problémem. Tato složitost, či jinými slovy špatná řešitelnost krizí se týká především možností stanovení kritérií pro rozhodování krizových štábů (dále jen KŠ) vyznačujícím se například nedostatkem zdrojů potřebných k likvidaci MU, dostupností verifikovatelných informací o ohrožovaném systému ve vazbě na informační technologie a jejich interaktivní schopnost, mající vliv na časové faktory rozhodování nebo na nedostatky finančních zdrojů, podporujících realizovatelnost rozhodování apod. KS na území České republiky jsou oficiálně charakterizovány tzv. krizovými stavy. Dle legislativy jsou jimi válečný stav, stav ohrožení státu, nouzový stav a pro území krajů ještě stav nebezpečí. [9, str. 59]

Krizový management jako specifický manažerský obor vychází z teoretických základů managementu. Základním teoretickým vstupem, který byl dále aplikován do prostředí krizového managementu jsou tzv. manažerské funkce a dovednosti, které tvoří soubor základních metodických procedur, tedy systémových přístupů k dosažení manažerských cílů.

Tyto manažerské funkce jsou plánování, organizování, vedení, kontrola, personalistika viz následující obrázek č. 1.

Obrázek 1 – manažerské funkce

Na obrázku jsou barevně rozlišeny funkce: modře plánování, oranžovou organizování, zelenou vedení, červeně kontrolování a fialovou manažerská funkce personalistika. Každá funkce má svoji manažerskou úroveň od základní po vrcholovou (top). Tvar polí manažerských funkcí vystihuje podíl manažera na výkonu funkce. Z obrázku vyplývá, že funkce plánování, organizování a kontrola se nejvíce týká vrcholového managementu, nejvíce jsou vedení podřízení manažeři, personalistikou se nejvíce zabývá základní management.

Důležité je vysvětlit jaké jsou cíle plánování. Plánování je vědomé usměrňování manažerských cílů. Jedná se o uvědomělou činnost řídicích subjektů, která spočívá ve volbě a předpokládání cílů, úkolů, variant a způsobů, které podmiňují dosažení manažerských cílů.

Při plánování se rozhoduje o výběru alternativ možných budoucích způsobů vykonávání činností. Za nejdůležitější rys plánování se považuje volba cíle. V případě krizových plánů lze manažerské cíle specifikovat jako soubor opatření pro dosažení bezpečnostní strategie daného subjektu (stát, krajský úřad, obec s rozšířenou působností, podnik, apod.). Před sestavením každého plánu je potřeba provést plánovací studie, analýzy či návrhy. Funkce plánování je dominantní funkcí při preventivní přípravě na MU, tedy při tvorbě havarijních, krizových a dalších plánů.

Pro úplnost zkráceně uvádím význam dalších funkcí. Organizování bezprostředně navazuje na plánovací činnost, ze které přirozeně vyplývá. Je o koncepcích a rolích jednotlivých manažerů a jimi řízených složek. Obecně lze říct, že organizování se zabývá koncepčními přístupy a rolí jednotlivých lidí v pracovním týmu. Jinými slovy, cílem organizování je říci, že to co lidé dělají má svůj cíl a smysl, zejména ve skupinovém úsilí v rámci povinností a pravomocí. V oblasti krizového managementu řeší organizování role výkonných složek v souvislosti se vzniklými krizovými situacemi a koordinací pracovních týmů například krizových štábů, sil a prostředků. Funkce organizování je dominantní funkcí při řešení MU.

Funkce vedení je o schopnosti vést manažerem pracovní týmy. Jde tedy o ovlivňování lidí tak, aby byly prospěšní organizaci a napomáhali dosahování skupinových cílů. Ve vedení převládá interpersonální hledisko managementu. Vedení zahrnuje motivaci, styl a přístupy manažerů a komunikaci.

Funkci kontrolování lze definovat jako způsob porovnávání cílů v plánech se skutečně dosaženým stavem. V praxi při řešení krizových stavů tuto skutečnost odráží

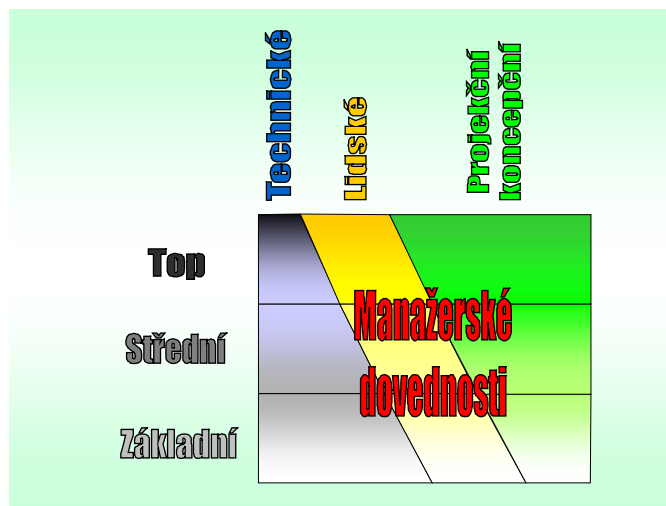
lhůtníky, harmonogramy prací. Zahrnuje měření a korekci provedení, jak individuálních, tak i celkových aktivit organizace, s cílem dosáhnout jistoty, že bude v souladu s plánem. Kontrolováním se měří dosažené výsledky a porovnávají se s plánem. V podstatě dochází ke korekcím rozhodovacího procesu. V moderním managementu není kontrola nástrojem represe vůči lidem plnící úkoly, ale spíše nástrojem pro jejich motivaci.

Funkce personalistiky má v managementu zvláštní postavení už proto, že se jí zabývá především střední management odborníků na tuto oblast. Tato funkce je klíčovou při sestavování pracovních týmů.

Manažerské dovednosti jsou balíčkem základních nástrojů, kterými se manažer řídí. Obecně rozdělují tyto nástroje do čtyřech kategorií (viz. následující obrázek):

- technické,
- lidské,
- projekční,
- koncepční.

Obrázek.2. Manažerské dovednosti

Zdroj:vlastní

Podobně jako u manažerských funkcí, tak i u manažerských dovedností vystihuje plocha pole podíl manažera na znalosti dovednosti. Z obrázku vidíme, že technické dovednosti (modrá barva) musí mít základní management a výkonné složky, v případě

krizového managementu obecně eliminátoři negativních dopadů MU. Lidské dovednosti (žlutá barva) jsou o schopnostech komunikace mezi lidmi a o schopnosti pracovat v týmu. Projekční a koncepční dovednosti (zelená barva) jsou o schopnostech jedince, často vrozených, mít dobrou představivost v prostoru a čase a dále schopnost pracovat s úměrným množstvím informací o zkoumaném systému či manažerském cíli. Prozrazují jaké jsou hranice analytických a logických schopností manažera.[3]

1.1 Pojetí krizového managementu

Dle § 2, zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (dále jen krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, je krizový management definován jako „souhrn řídicích činností věcně příslušných orgánů zaměřených na analýzu a vyhodnocení bezpečnostních rizik, plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností prováděných v souvislosti s řešením krizové situace. [18]

1.2 Činnost orgánů krizového řízení

Činnost orgánů KŘ zahrnuje systém a metody řešení řízení MU specializovanými odborníky. Činnost orgánů krizového řízení plní svou funkci v přípravě a při vlastním řešení MU.

MU mohou být:

- provozní havárie,
- živelní pohroma,
- sociální krize,
- MU se zvýšeným ekologickým dopadem.

Činnost orgánů krizového řízení je soustředěna zejména na:

Činnost orgánů krizového řízení se neustále cyklicky opakuje v reakci na životní cyklus krize. Etapy se dají rozdělit do pěti na sebe navazujících částí:

Prevence, kdy jsou tvořeny preventivní dokumenty, zejména havarijní a krizové plány, probíhá řízení rizik, vzdělávací proces apod.

Přechodové stavy. Tento pracovní termín jsem použil pro řešení tzv. každodenních situací, při prvním a druhém stupni poplachu, které řeší složky IZS jednotlivě nebo v koordinaci bez využití havarijních plánů.

Pokud tyto události mají i větší rozsah vznikne třetí etapa, kterou pracovně nazývám **represe**, kdy složky IZS spolupracují. Koordinaci zásahu při třetím a zvláštním stupni poplachu ve většině případů provádí velitel HZS. V této etapě se velitel štábu složek IZS může řídit havarijním plánem a současně může docházet ke koordinaci likvidace MU zástupci územní samosprávy v souladu s vyhláškou č. 4 z roku 2004 Sb. koordinací bez použití krizového štábu nebo ve vážnějších případech s použitím krizového štábu.

Činnost krizového štábu dále probíhá ve čtvrté etapě **eliminace MU**, která by se dále mohla rozdělit na záchranné práce a další záchranné práce.

Poslední etapu nazývám pracovně **asanace**, což je období po ukončení činnosti krizového štábu, kdy orgány krizového řízení a ostatní členové krizového štábu řeší doznívání MS na úradech. Do této etapy spadá analýza proběhlé MU, aktualizace plánů a vzdělávací proces.

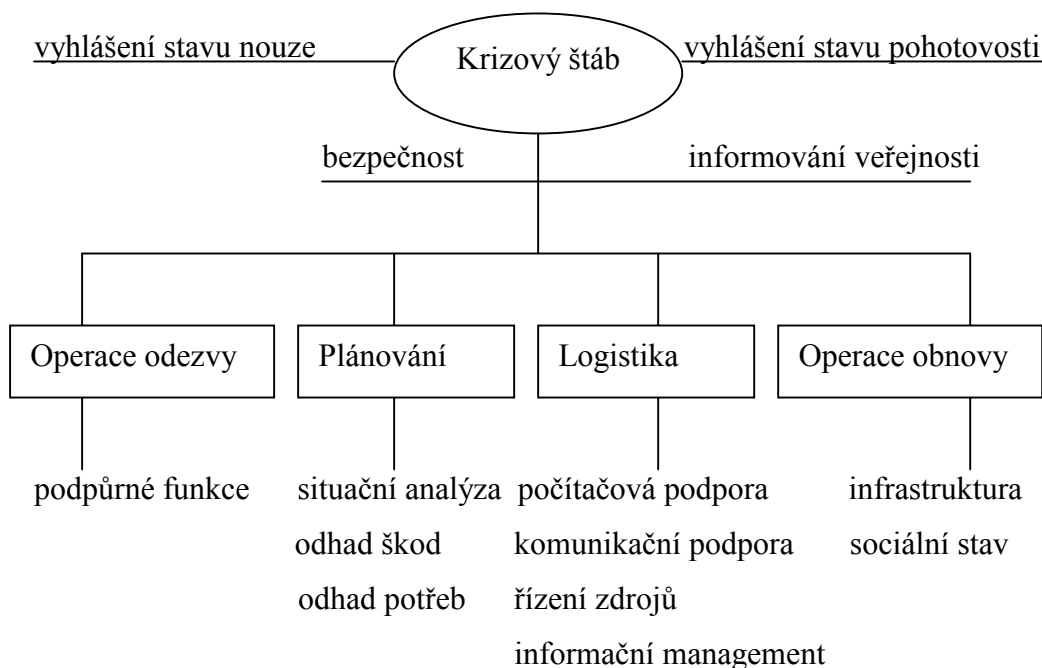
V souhrnu je možno říci, že orgány krizového řízení zejména analyzují rizika, připravují se na řešení MU, organizují preventivní opatření k odvrácení MU, řídí řešení MU, zabezpečují ukládání úkolů realizujícím složkám, realizují řízení úkolů, prostřednictvím činnosti podřízených, koordinaci činnosti všech složek ke splnění stanovených úkolů co do cílů, místa a času konání, dohledávají rozdíly mezi plánovaným a skutečným stavem věci.

1.3 Krizový štáb

Součástí krizového managementu je krizový štáb. Hlavním úkolem krizového štábu je koordinace složek IZS pro eliminaci MU na jedné straně a poskytnutí ochrany obyvatelstva na druhé straně. KŠ je uspořádán v souladu s legislativou, zejména NV. č. 462/2000 a věstníkem vlády č. 4/2004. Krizový štáb je vždy orgánem podporující činnost rozhodnutí vedoucího krizového štábu nebo vlády ČR. Vedoucím krizového štábu územní samosprávy je na stupni kraje hejtman, na stupni obce s rozšířenou působností (dále jen ORP) starosta nebo primátor, u nižších obcí s pověřeným úřadem nebo jen obcí je to starosta. Krizový štáb kraje (dále jen KŠk) je složen z členů bezpečnostní rady kraje (dále jen BRk) a ostatních pracovních orgánů, které řídí vedoucí

stálé pracovní skupiny. BRk je složena z těchto funkcionářů: hejtman, zástupce hejtmána, ředitel krajského HZS, příslušník Policie České republiky určený policejním prezidentem, ředitel územně příslušného územního střediska zdravotnické záchranné služby, příslušník Armády ČR (dále jen AČR) určený náčelníkem Generálního štábu AČR, ředitel krajského úřadu, zaměstnanec kraje zařazený do krajského úřadu, jenž je zároveň jmenovaný tajemníkem BRk.

Obrázek 3: Schéma procesů krizového štábu

Zdroj: [11, str. 214]

Ústřední krizový štáb

Na centrálním stupni je na úrovni vlády Ústřední krizový štáb. Je to pracovní orgán vlády, která se sama stává při zabezpečení připravenosti České republiky na KS orgánem krizového řízení.

Předsedu štábu jmenuje předseda vlády a Bezpečnostní rady státu podle charakteru situace:

- a) ministra obrany, v případě vnějšího vojenského ohrožení České republiky, při plnění spojeneckých závazků v zahraničí a při účasti ozbrojených sil České republiky v mezinárodních operacích na obnovení a udržení míru,
- b) ministra vnitra, v případě ostatních druhů ohrožení České republiky, při poskytování humanitární pomoci většího rozsahu do zahraničí a při zapojení

České republiky do mezinárodních záchranných operací v případě havárií a živelných pohrom.

Dalšími členy štábu jsou náměstci všech resortů, tedy zahraničních věcí, obrany, vnitra, spravedlnosti, financí, průmyslu a obchodu, zemědělství, dopravy, práce a sociálních věcí, zdravotnictví, pro místní rozvoj, kultury, školství, mládeže a tělovýchovy, informatiky a dále:

- ředitel Úřadu Ministerstva životního prostředí,
- předseda Státního úřadu pro jadernou bezpečnost,
- víceguvernér České národní banky,
- vedoucí Kanceláře prezidenta republiky,
- nejvyšší státní zástupce České republiky,
- náčelník Generálního štábu Armády České republiky,
- policejní prezident Policie České republiky,
- generální ředitel Hasičského záchranného sboru České republiky,
- atd.

Činnost Ústředního štábu po vyhlášení KS spočívá především v přípravě návrhů na řešení krizových situací pro schůzi Bezpečnostní rady státu nebo v případě nebezpečí z prodlení pro schůzi vlády cestou předsedy vlády nebo Bezpečnostní rady státu. Ústřední krizový štáb zabezpečuje operativní koordinaci, sledování a vyhodnocování stavu realizace opatření přijímaných vládou, ministerstvy a jinými správními úřady k zamezení vzniku nebo k řešení vzniklé krizové situace nebo jiné závažné situace a poskytuje podporu v činnosti orgánům krizového řízení územních správních úřadů a orgánům územní samosprávy.

Krizový štáb resortu, správního úřadu

Podle krizového zákona zřizují ministerstva a jiné správní úřady k zajištění připravenosti na řešení krizových situací v oboru své působnosti pracoviště krizového řízení, zpracovávají plán (krizový plán), který obsahuje souhrn krizových opatření a postupů k řešení krizových situací, zřizují krizový štáb, jehož složení a úkoly určí ministr nebo vedoucí správního úřadu.

Krizový štáb kraje

Krizový štáb kraje je pracovním orgánem hejtmána, který jej svolává operativně, zejména k projednání zásadních záležitostí, týkajících se řešení KS a přijetí krizových opatření spojených s nezbytným omezením základních práv a svobod.

Krizový štáb kraje je ustaven a jeho činnost se řídí 4. Směrnicí Ministerstva vnitra č.: PO–365/IZS–2004 ze dne 8. října 2004, kterou se stanoví jednotná pravidla organizačního uspořádání krizového štábu kraje a obce, jeho uvedení do pohotovosti, vedení dokumentace a některé další podrobnosti.

Činnost krizového štábu kraje je zahájena jeho zpohotovením, jež nařídí hejtman zpravidla prostřednictvím operačního střediska HZS kraje. Hejtman svolává krizový štáb buď v reakci na vyhlášení některého z krizových stavů vládou nebo může podle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 3 vyhlásit stav nebezpečí jako bezodkladné opatření. Stav nebezpečí může vyhlásit v případě živelné pohromy, ekologické nebo průmyslové havárie, nehody nebo jiného nebezpečí, jímž jsou ohroženy životy, zdraví, majetek, životní prostředí, pokud dosahuje intenzita ohrožení značného rozsahu a není možné odvrátit ohrožení běžnou činností správních úřadů a složek IZS.

Krizový štáb obce s rozšířenou působností

Krizový štáb obce s rozšířenou působností svolává starosta zejména při krizových stavech nebo při vyhlášení zvláštního stupně poplachu územně příslušného poplachového plánu. Ke svolání krizového štábu může dát podnět také řídicí důstojník HZS kraje, který může současně svolat stálou pracovní skupinu krizového štábu; o jejím svolání neprodleně informuje zřizovatele krizového štábu a řídí činnost stálé pracovní skupiny krizového štábu do jeho rozhodnutí.

Krizový štáb je složen z členů příslušné bezpečnostní rady a členů stálé pracovní skupiny krizového štábu. Členy stálé pracovní skupiny krizového štábu jsou tajemník krizového štábu, pracovníci obecního úřadu, zástupci složek IZS a odborníci s ohledem na druh řešené MU nebo krizové situace. [9, str. 85-89]

1.4 Integrovaný záchranný systém

Integrovaný záchranný systém je podle zákona 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému vymezen jako koordinovaný postup jeho složek při přípravě na MU a při provádění ZLP. [19]

Záchrannými pracemi je činnost k odvrácení nebo omezení bezprostředního působení rizik vzniklých MU, zejména jde-li o ohrožení života, zdraví, majetku nebo životního prostředí, a činnost vedoucí k přerušení jejich příčin.

Likvidačními pracemi jsou podle uvedeného zákona činnosti k odstranění následků způsobených mimořádnou událostí.

1.4.1 Složky integrovaného záchranného systému

IZS je systém vazeb zabezpečující koordinovaný postup záchranných pohotovostních, odborných a jiných služeb, orgánů státní správy a samosprávy, fyzických a právnických osob při likvidaci havárií.

IZS dělíme na:

1) Základní složky:

- Hasičské záchranné sbory,
- Jednotky požární ochrany zařazené do plošného pokrytí jednotkami PO,
- Policie ČR,
- Zdravotnická záchranná služba.

2) Ostatní složky

- vyčleněné síly a prostředky ozbrojených sil ČR,
- ostatní ozbrojené bezpečnostní sbory,
- ostatní záchranné sbory,
- orgány ochrany veřejného zdraví,
- havarijní pohotovostní, odborné a jiné služby,
- zařízení civilní ochrany,
- neziskové organizace a sdružení občanů, která lze využít k záchranným a likvidačním pracím.

Základní složky

Základní složky působící v IZS, které udržují nepřetržitou pohotovost pro ohlášení vzniku havárie a pro schopnost rychle zasáhnout na místě havárie, jsou hasičské záchranné sbory, zdravotnická záchranná služba a policie ČR.

HZS ČR, jednotky požární ochrany, zařazené v plošném pokrytí území

HZS je jedním z nosných článků IZS. HZS vybavený potřebnou technikou, záchrannými prostředky a speciálně připravenými příslušníky tvoří prvosledové složky záchranného systému. Jejich neustálá pohotovost a akceschopnost, zabezpečená dobrou organizací a výcvikem, zaručuje plně plošné pokrytí nejen zásahů při požárech, ale i jiných nouzových stavech.

Hasičský záchranný sbor České republiky byl zřízen na základě zákona č. 238/2000 Sb. o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů.

HZS ČR je tvořen generálním ředitelstvím HZS ČR, které je součástí Ministerstva vnitra, a hasičskými záchrannými sbory krajů. Součástí GŘ HZS ČR je ústřední operační a informační středisko a součástí hasičského záchranného sboru kraje krajské operační a informační středisko.

Na území České republiky bylo v roce 2005 celkem 13 HZS krajů, HZS hl. m. Prahy, 76 územních odborů a asi 240 stanic. Počet stanic není konečný, podle potřeby dochází k jejich redukci a na druhé straně ke zřizování nových.

Tísňové volání na HZS je 150. Z hlediska plošného pokrytí se jednotky požární ochrany (dále jen JPO) v souladu s přílohou k zákonu č. 133/1985 Sb., ve znění pozdějších zákonů dělí na 6 kategorií:

a) s územní působností zasahující i mimo území zřizovatele

1. JPO I – jednotka hasičského záchranného sboru s územní působností zpravidla do 20 minut jízdy z místa dislokace,

2. JPO II – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu jako svoje hlavní nebo vedlejší povolání, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace,

3. JPO III – jednotka sboru dobrovolných hasičů s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně, s územní působností zpravidla do 10 minut jízdy z místa dislokace,

b) s místní působností zasahující na území svého zřizovatele

1. JPO IV – jednotka hasičského záchranného sboru podniku,
2. JPO V – jednotka sboru dobrovolných hasičů obce s členy, kteří vykonávají službu v jednotce požární ochrany dobrovolně,
3. JPO VI – jednotka sboru dobrovolných hasičů podniku. [24]

Zdravotnická záchranná služba

Zdravotnická záchranná služba (dále jen ZZS) je tvořena čtrnácti územními středisky ZZS s právní subjektivitou, pokrývající území všech krajů a hl. m. Prahy, a jejich součástí jsou okresní střediska ZZS. Zřizovateli územních středisek ZZS jsou kraje a hl. m. Praha.

Posláním ZZS je poskytování odborné neodkladné přednemocniční péče od okamžiku vyrozumění až po předání postiženého do nemocniční péče a základním principem je provedení maxima možných dostupných lékařských výkonů na místě nehody a před hospitalizací.

Výjezdové skupiny se dělí na tři kategorie:

- rychlá lékařská pomoc – zdravotnický tým je veden lékařem,
- rychlá zdravotnická pomoc – neodkladná péče bez přítomnosti lékaře,
- doprava raněných nemocných v podmínkách neodkladné péče – zdravotnický tým ovládá zásady tzv. zajištěného transportu.

Systém ZZS je organizován tak, aby jeho kterýkoliv prvek mohl poskytnout pomoc přímo na místě do 15 min od přijetí oznámení. Tísňové volání 155 je v každém kraji směrováno do příslušného územního střediska, které má úplný přehled o pohybu všech výjezdových skupin v kraji, a to pak rozhodne, které okresní středisko zabezpečí výjezd do místa události.

Většina územních středisek ZZS je provozovatelem letecké záchranné služby. Jako vzdušné záchranné prostředky jsou používány vrtulníky různých typů v sanitní nebo univerzální úpravě, jejich majiteli a také „dodavateli“ pilotů je Armáda ČR, letecká služba Policie ČR a další subjekty různé právní povahy. [24]

Policie České republiky

Policie ČR byla zřízena zákonem č. 238/1991 Sb. o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a to jako ozbrojený bezpečnostní sbor. Policie ČR plní úkoly ve věcech vnitřního pořádku a bezpečnosti a další úkoly v rozsahu a způsobem stanoveným právními předpisy

Policie ČR je podřízena Ministerstvu vnitra (dále jen MV) a je tvořena Policejním prezidiem ČR, útvary s působností na celém území ČR a útvary s územně vymezenou působností. Činnost Policie ČR při plnění úkolů podle zákona o Policii ČR řídí Policejní prezidium ČR, v jehož čele stojí policejní prezident jmenovaný ministrem vnitra, kterému za činnost Policie ČR také odpovídá.

Základem činnosti Policie ČR je:

- ochrana celospolečenských zájmů a hodnot, zejména zákonnosti, státu, ústavních základů a institucí, zabezpečení nerušeného výkonu funkce všech orgánů moci zákonodárné, výkonné a soudní,
- ochrana fyzických osob, jejich životů, zdraví, lidské důstojnosti, jakož i právnických osob,
- ochrana majetku, a to bez rozdílu jeho vlastníků.

Ostatní složky

Z ostatních složek IZS se počítá se zapojením především místních havarijních služeb podle jejich profese, městské policie, lůžkových zdravotnických zařízení, armády České republiky, občanských sdružení, eventuálně právnických a fyzických osob. Ostatní složky IZS jsou povolány k záchranným a likvidačním pracím podle druhu MU na základě jejich oprávnění k takovéto činnosti.

Městská (obecní) policie

Obecní police je podle zákona č. 553/1991 Sb., o obecní policii, ve znění pozdějších předpisů, orgánem obce, který zřizuje a zrušuje obecní zastupitelstvo obecně závaznou vyhláškou. Obecní policii řídí starosta, pokud obecní zastupitelstvo nepověří řízením obecní policie jiného člena obecního zastupitelstva.

Obecní policie zabezpečuje místní záležitosti veřejného pořádku v rámci působnosti obce a plní další úkoly, pokud tak stanoví zákon o obecní policii nebo zvláštní zákon. Při plnění svých úkolů spolupracuje obecní policie s Policií ČR.

Obecní policie při zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle zákona o obecní policii nebo podle jiného zákona zejména:

- a) přispívá k ochraně a bezpečnosti osob a majetku,
- b) dohlíží nad dodržováním pravidel občanského soužití,
- c) přispívá v rozsahu stanoveném zákonem o obecní policii nebo jiným zákonem k bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,
- d) odhaluje přestupky a jiné správní delikty,
- e) upozorňuje fyzické a právnické osoby na porušování obecně závazných právních předpisů a činí opatření k nápravě. [15; str. 70,71]

Armáda České republiky

Síly a prostředky AČR lze využít k posílení základních složek IZS při likvidaci následků přírodních a antropogenních katastrof v případě, kdy vzniklou situaci nemohou tyto složky zvládnout.

Pomoc ze strany armády spočívá v nasazení:

- záchranných praporů,
- specialistů s příslušnou technikou,
- živé síly.

1.4.2 Činnost integrovaného záchranného systému

IZS v současné podobě je právně vymezený, otevřený systém koordinace a spolupráce zákonem o IZS stanovených základních a ostatních složek, předurčený k likvidaci každodenních událostí, přírodních a antropogenních katastrof.

K realizaci opatření v rámci IZS dochází v okamžiku, kdy se na místě negativní události sejdou dvě a více složek IZS a je třeba společně řešit vzniklou situaci. Způsob řízení záchranných a likvidačních prací závisí především na druhu a rozsahu negativní události a také na počtu a druhu složek, podílejících se na těchto pracích. Obecně lze rozdělit způsob řízení do třech úrovní:

- taktická úroveň,

- operační úroveň,
- strategická úroveň.

Koordinování ZLP na **taktické úrovni** v místě nasazení složek IZS a v prostoru předpokládaných účinků mimořádných událostí a řízení součinnosti těchto složek provádí velitel zásahu. Pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, je velitelem zásahu velitel jednotky požární ochrany nebo příslušný funkcionář hasičského záchranného sboru s právem přednostního velení. Pokud na místě zásahu není ustanoven velitel zásahu podle předchozí věty, řídí součinnost těchto složek velitel nebo vedoucí zasahujících sil a prostředků složky IZS, která v místě zásahu provádí převažující činnost.

Stálými orgány pro koordinaci složek IZS na **operační úrovni** jsou operační a informační střediska IZS, kterými jsou operační střediska hasičského záchranného sboru kraje a OPIS Generálního ředitelství HZS ČR.

OPIS IZS jsou povinna zároveň i oprávněna přijímat a vyhodnocovat informace o MU; zprostředkovávat organizaci plnění úkolů ukládaných velitelem zásahu; plnit úkoly uložené orgány oprávněnými koordinovat záchranné a likvidační práce; zabezpečovat v případě potřeby vyrozumění základních i ostatních složek IZS a vyrozumění státních orgánů a orgánů územních samosprávných celků podle dokumentace IZS; povolávat a nasazovat síly a prostředky HZS a jednotek požární ochrany, dalších složek IZS podle poplachového plánu IZS nebo podle požadavků velitele zásahu, atd.

Koordinace složek na **strategické úrovni** se provádí za účelem zapojení sil, prostředků a oprávnění v působnosti ministerstva, ostatních ministerstev, jiných správních úřadů, hejtmanů a starostů obcí s rozšířenou působností ve prospěch a v souladu s potřebami, jakož i ochrany obyvatelstva podle ústředního poplachového plánu nebo poplachového plánu kraje v souladu s vnějšími havarijními plány a havarijním plánem kraje.

Ministerstvo vnitra provádí ústřední koordinaci záchranných a likvidačních prací prostřednictvím Generálního ředitelství HZS povoláváním a nasazováním sil, prostředků a koordinaci pomoci poskytované postiženému území z jiných krajů, ostatními ministerstvy, jinými ústředními správními úřady a ze zahraničí. Ústřední koordinace záchranných a likvidačních prací je prováděna, jestliže mimořádná událost přesahuje státní hranice ČR a je nutná koordinace záchranných a likvidačních prací nad rámec příhraničních styků; mimořádná událost přesahuje území kraje a velitel zásahu vyhlásil

nejvyšší stupeň poplachu; o tuto koordinaci požádá velitel zásahu, starosta obce s rozšířenou působností nebo hejtman.

Hejtman koordinuje záchranné a likvidační práce v souladu s účelem koordinace a vychází přitom z havarijních plánů a spolupracuje s HZS kraje. Při koordinaci hejtman zpravidla svolává krizový štáb kraje. Krizový štáb kraje svolává hejtman zejména při krizových stavech nebo při vyhlášení zvláštního stupně poplachu poplachového plánu IZS kraje. Podnět ke svolávání krizového štábu může dát též řídicí důstojník HZS kraje; o jeho svolání neprodleně informuje hejtmana a řídí jeho činnost do rozhodnutí hejtmana o převzetí řízení. Krizový štáb plní úkoly podle pokynů hejtmana a v souladu s nařízením vlády č. 462/2000 Sb. [15; str. 107,108]

1.4.3 Stupně poplachů integrovaného záchranného systému

První stupeň poplachu je vyhlášován v případě, že mimořádné události ohrožují jednotlivé osoby, jednotlivý objekt nebo jeho část, s výjimkou objektu, kde jsou složité podmínky pro zásah, jednotlivé dopravní prostředky osobní nebo nákladní dopravy nebo území do 500 m²; záchranné a likvidační práce provádí základní složky, které není nutno při společném zásahu nepřetržitě koordinovat.

Druhý stupeň poplachu je vyhlášován v případě, že MU ohrožuje nejvýše 100 osob, více než jeden objekt se složitými podmínkami pro zásah, jednotlivé prostředky hromadné dopravy osob, cenný chov zvířat nebo plochy území do 10 000 m²; ZLP provádí základní a ostatní složky z kraje, kde MU probíhá; je nutné nepřetržitě koordinovat složky velitelem zásahu při společném zásahu.

Třetí stupeň poplachu je vyhlášován v případě, že MU ohrožuje více než 100 a nejvýše 1000 osob, část obce nebo areálu podniku, soupravy železniční dopravy, několik chovů hospodářských zvířat, plochy území 1 km², povodí řek, produktovody, dále v případě, že jde o hromadnou havárii v silniční dopravě nebo o havárii v letecké dopravě; ZLP provádí základní a ostatní složky nebo se využívají síly a prostředky z jiných krajů než z toho, který byl postižen MU; je nutné složky při společném zásahu v místě zásahu koordinovat velitelem zásahu za pomoci štábu velitele zásahu a místo zásahu rozdělit na sektory a úseky. Na základě rozhodnutí řídicího důstojníka HZS kraje oznamuje OPIS kraje vyhlášení třetího stupně poplachu poplachového plánu kraje hejtmanovi. Na základě žádosti velitele zásahu se oznamuje vyhlášení třetího stupně poplachu poplachového plánu kraje starostovi obce s rozšířenou působností.

Zvláštní stupeň poplachu je vyhlášen v případě, že MU ohrožuje více než 1000 osob, celé obce nebo plochy území nad 1 km²; ZLP provádí základní a ostatní složky včetně využití sil a prostředků z jiných krajů než z toho, který byl MU postižen, popř. je nutno použít pomoc podle § 22 zákona nebo zahraniční pomoc; je nutné složky při společném zásahu v místě zásahu koordinovat velitelem zásahu za pomoci štábu velitele zásahu a místo zásahu rozdělit na sektory a úseky; společný zásah složek vyžaduje koordinaci na strategické úrovni. Vyhlášení zvláštního stupně poplachu poplachového plánu kraje oznamuje OPIS kraje hejtmanovi a starostovi obce s rozšířenou působností. Po vyhlášení zvláštního stupně poplachu krajské OPIS OZS povolává a nasazuje síly a prostředky z kraje, koordinuje mezikrajskou pomoc a informuje o vyhlášení zvláštního stupně poplachu GŘ HZS. Obdobným způsobem pomáhá OPIS GŘ HZS postiženému kraji.

MU řešena vyhlášením zvláštního stupně poplachu může přerůst ve vyhlášení některého z krizových stavů.

2. Bezpečnostní systém

Základním východiskem pro vypracování bezpečnostní a obranné politiky každého státu, která úzce souvisí s bezpečnostním systémem, je co nejobjektivnější analýza bezpečnostního prostředí daného území.

2.1 Současné chápání bezpečnosti

Bezpečnost, jako pojem, je v současnosti rozdílně používán nejen v teoretické literatuře, ale i v médiích a politických projevech. V této práci vyjdeme z chápání bezpečnosti jako antropocentrického problému, souvisejícího s existencí a vývojem člověka jako sociální bytosti. S rozvojem společnosti se člověk osvobozuje od závislosti na přírodních silách. Jeho život se stává fyzicky a materiálně pohodlnější i bezpečnější, zároveň je však ohrožován jinými faktory, které mají sociální příčiny a důsledky. Tradiční otázky bezpečnosti jsou chápány jako tzv. „velká politika“ a v mezinárodních vztazích se považují za doménu ministerstva zahraničí a „silových ministerstev, popřípadě zpravodajských služeb.

V pohledech na aktuální problémy bezpečnosti je nutno zdůraznit dva směry úvah. První představuje bezpečnostní teorii, která se dosud zaměřovala především na mezinárodní bezpečnost a považuje se za součást teorie mezinárodní. Bezpečnost v rámci tohoto pohledu objasňuje jako rozsáhlý a složitý politický a sociální fenomén systémového charakteru, spojený s dalšími oblastmi společenského života (ekonomika, kultura, apod.). Druhý směr se prezentuje jako bezpečnostní myšlení. Je souhrnem různorodých názorů a myšlenek, které se vyjadřují k otázkám bezpečnosti související s každodenním běžným životem lidí. Bezpečnostní myšlení je produktem historických reflexí, evolucí a idejí zaměřených na bezpečnostní problémy v životě a vývoji světa, které představují reakci na globální výzvy současnosti. Nejde jen o teoretickou disciplínu, ale o širší problematiku, ke které se vyjadřují další představitelé bezpečnostní komunity – odborníci ve státní správě, bezpečnostní experti různorodých názorů a myšlenek.

2.2 Bezpečnostní uspořádání

Jednou z hlavních otázek teorie mezinárodních vztahů je chápání nového světového pořádku. K bezpečnostnímu uspořádání se vztahují dva pojmy *prostředí* a **systém**. V poslední době k nim přibyl pojem **bezpečnostní sektor**.

Každý bezpečnostní subjekt (aktér), v první řadě stát, je součástí určitého uspořádaného celku – systému, který se nachází v prostředí. V současnosti se jeden subjekt může nacházet ve více systémech. Systémy se můžou od sebe lišit různým způsobem.

Bezpečnostní prostředí vyjadřuje především dimenzi bezpečnosti spojené s působením subjektů v určitém čase a podmínkách. Jsou v něm zvýrazněny tři prvky:

- geografická charakteristika, která je kromě polohy spojená i s dalšími sociálněekonomickými a politickými charakteristikami,
- Bezpečnostní aktéři, kteří se v něm nacházejí a působí,
- Existence a působení bezpečnostních hrozeb.

Bezpečnostní prostředí se nejvíce vymezuje z geografického hlediska, a to zpravidla na třech úrovních:

- první je regionální rozměr, hlavní roli tu hrají státy,
- v druhém rozměru se bezpečnostní prostředí vymezuje na kontinentální úrovni, kromě států tu hrají významnou roli vojenské pakty a mezinárodní bezpečnostní organizace,
- třetím rozměrem je úroveň globální, celosvětová.

Bezpečnostní systém představuje základní rámec, způsob uspořádání vztahů a aktivit subjektů, ve kterém se uskutečňují řešené problémy bezpečnosti státu v daném prostředí. Klasifikace bezpečnostních systémů vychází z chápání bezpečnostního prostředí. Charakteristika bezpečnostního systému se vztahuje zpravidla ke konkrétnímu prostředí, přitom se v něm zvýrazňuje úloha státu jako základního bezpečnostního aktéra.

V této souvislosti se hovoří o systému vnější a vnitřní bezpečnosti, kde se objevuje více možností uspořádání vztahů a norem.

Posledním prvkem je **bezpečnostní sektor**. Jde o speciálně vytvořené subjekty (soubor subjektů), jejichž hlavní a vlastně jedinou funkcí je zajištění bezpečnosti. Pojem bezpečnostní sektor se váže k chápání bezpečnostního systému a měl by se charakterizovat v kontextu s ním.

Bezpečnostní sektor tvoří zejména instituce, které jsou základními nástroji realizující činnosti v bezpečnostním systému státu. Do bezpečnostního sektoru můžeme zařadit několik typů institucí:

- v první řadě jde o ozbrojené síly, policii a zpravodajské služby. Tyto instituce vykonávají bezpečnostní činnosti, které jsou označovány jako aktivní – spojené s přímým působením proti bezpečnostním hrozbám vojenského charakteru. Při zajišťování bezpečnosti státu mohou tyto složky bezpečnostního sektoru vykonávat různé činnosti, ke kterým jsou speciálně organizované, vybavené speciálními kompetencemi i prostředky,
- další specifickou složku bezpečnostního sektoru představuje krizový management. Může se hovořit o dvou pohledech na krizový management. První se nazývá nevojenským, který souvisí s řešením situací, kde nehrozí nebezpečí použití ozbrojeného násilí. Funkcí krizového managementu v tomto chápání je zajistit bezpečnost v krizových situacích, které mohou být vyvolány přírodními silami, technickými haváriemi apod. Druhý pohled na něj je vnímání jeho činnosti, jenž má zabránit přerůstání krizových situací do konfliktů hrožících použitím ozbrojeného násilí.

Diskutabilní je, zda do bezpečnostního sektoru patří i subjekty nestátního charakteru, které mohou na základě právních úprav mocensky používat vůči občanům prvky organizovaného ozbrojeného násilí. Jde především o městskou policii a soukromé bezpečnostní služby.

2.3 Bezpečnostní prostředí a bezpečnostní studie

Bezpečnostní teorie převzala velkou část svého metodologického aparátu z teorie mezinárodních vztahů. V případě zkoumání bezpečnostního prostředí je všeobecně zažitý přístup – zkoumání v jednotlivých rovinách. Jde o metodu, kterou je možné aplikovat v případě různých bezpečnostních aktérů a v rámci pěti dimenzí bezpečnosti.

Nejvyšší rovinou analýzy je „systém mezinárodních vztahů“, který je interpretován jako globální bezpečnostní prostředí. Další rovinou jsou „mezinárodní subsystémy“, které jsou tvořeny skupinami bezpečnostních aktérů na státní a nebo nadstátní úrovni. Prostřední rovinou analýzy jsou „základní jednotky“, mezi které patří individuální bezpečnostní aktéři jako je stát, národ a mezinárodní firma. Další rovinou jsou tzv. „jednotlivé komponenty“ základních jednotek, kterými se rozumí instituce a

organizované skupiny, jako jsou například ministerstva, politické strany, národnostní skupiny, náboženské obce, podnikatelské subjekty apod. Nejnižší rovinou je individuální člověk – „jedinec“.[3]

2.4 Bezpečnostní systém České republiky

Současný bezpečnostní systém je funkční a je odrazem několikaletého vývoje. Při jeho vytváření bylo navázáno na české tradice a zkušenosti a současně bylo využito i poznatků srovnatelných evropských demokracií. Hlavní principy zajištění bezpečnosti jsou definovány v ústavním pořádku a navazujících právních předpisech. Bezpečnostní systém je institucionálním nástrojem pro tvorbu a realizaci bezpečnostní politiky ČR. Působí v rámci ČR, ale současně je úzce spojen s NATO a EU a dalšími mezinárodními institucemi (OSN, OBSE, Světová zdravotnická organizace). Bezpečnostní systém je tvořen prvky disponujícími příslušnými kompetencemi, které jsou stanoveny v zákonech. Jsou to prvky zákonodárné, výkonné a soudní moci, územní samosprávy, ale i právnické a fyzické osoby, které mají zodpovědnost za zajištění bezpečnosti ČR.

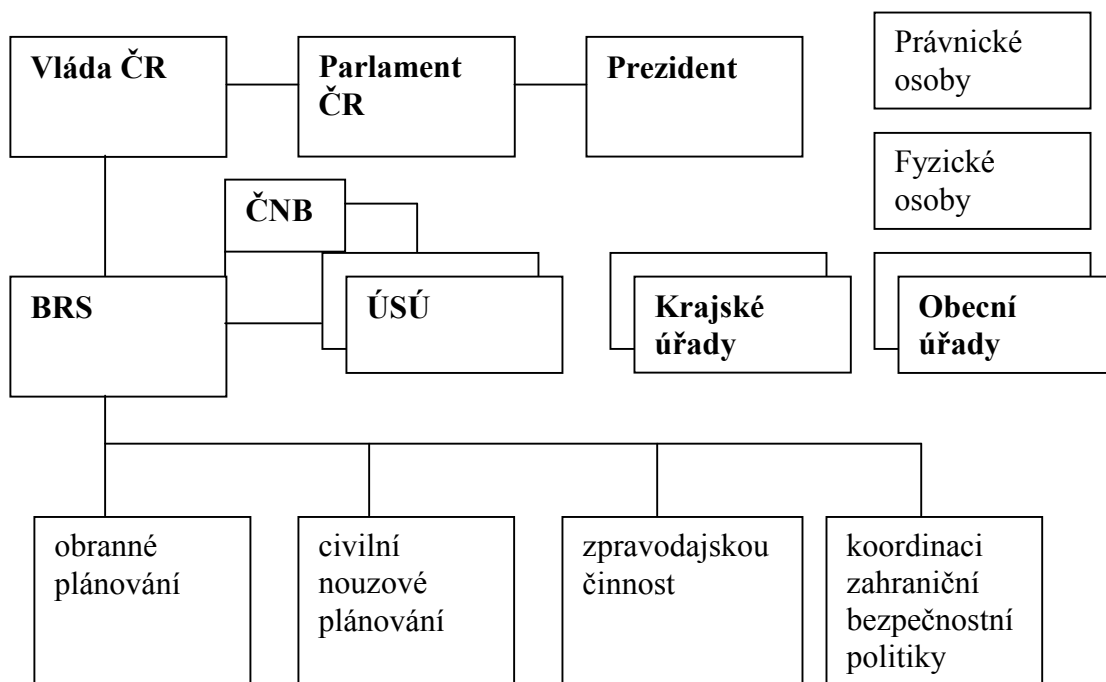
Základní prvky bezpečnostního systému:

- prezident, parlament, vláda,
- Bezpečnostní rada státu (dále jen BRS) a její pracovní orgány,
- ústřední správní úřady (dále jen ÚSÚ),
- krajské a obecní úřady a jejich výkonné orgány krizového řízení,
- právnické a fyzické osoby.

Bezpečnost dále zajišťují:

- ozbrojené síly,
- ozbrojené bezpečnostní sbory,
- zpravodajské služby,
- záchranné služby,
- havarijní služby.

Obrázek 4 – Bezpečnostní systém ČR

Zdroj: [22]

3. Základní pojmy krizového plánování

Pro svojí diplomovou práci považuji výchozí tyto terminologické pojmy vyplývající především z legislativy:

Krizové řízení. Je to souhrn řídicích činností věcně příslušných orgánů zaměřených na analýzu a vyhodnocení bezpečnostních rizik, plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností prováděných v souvislosti s řešením krizové situace.

Mimořádná událost je způsobena škodlivým působení sil a jevů vyvolaných činnostmi člověka, přírodními vlivy, a také havárie, které ohrožují život, zdraví, majetek nebo životní prostředí a vyžadují provedení záchranných a likvidačních prací.

Krizová situace je MU, v jejímž důsledku se vyhláší stav nebezpečí, nouzový stav, stav ohrožení státu nebo válečný stav. Jsou při ní ohroženy důležité hodnoty, zájmy či statky státu a jeho občanů a hrozící nebezpečí nelze odvrátit a způsobené škody odstranit běžnou činností orgánů veřejné moci, ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů, záchranných sborů, havarijních a jiných služeb a právnických a fyzických osob.

Mimořádná situace je taková, která vznikla v určitém prostředí v důsledku hrozby vzniku nebo důsledku působení MU, která je řešena obvyklým způsobem složkami integrovaného záchranného systému, bezpečnostního systému, systému ochrany ekonomiky, obrany apod. a příslušnými orgány za použití jejich běžných oprávnění, postupů a na úrovni běžné spolupráce bez vyhlášení krizových stavů. Zdroj: v současnosti je tento pojem používán jen omezeně (např. zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Krizová opatření jsou určena k řešení krizových situací a dále též činnosti ke zmírnění nebo odstranění následků způsobených krizovou situací. K jejich realizaci je

nutné omezit některá práva a svobody a uložit konkrétní povinnosti.

Krizové řízení je souhrn řídicích činností věcně příslušných orgánů zaměřených na analýzu a vyhodnocení bezpečnostních rizik, plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností prováděných v souvislosti s řešením krizové situace. Zdroj: zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizové zákony).

Krizové řízení. Pod pojmem „crisis management“ se např. v pojetí Evropské unie a NATO rozumí zcela jiná problematika než v ČR. Tímto pojmem je označováno uspořádávání sporů a zajišťování bezpečnosti v post- konfliktních oblastech, jakož i prevence konfliktů – např. vysílání vojáků nebo policistů do zahraničních mírových misí apod., i řešení nejzávažnějších situací politickou cestou.

Přesný převod významu anglických slov „crisis“ a „emergency“ je nesnadný. V materiálech NATO je například rozlišováno mezi „crisis emergency“ a „conflict emergency“, Pod prvním pojmem je myšlena krizová situace vzniklá v důsledku přírodní pohromy, průmyslové havárie apod., kdežto druhý pojem se vztahuje ke KS vzniklým následkem konfliktu, zejména ozbrojeného.

V amerických publikacích se pro český výraz „krizové řízení“ používá spíše označení „emergency management“. Zdroj: Terminologický slovník pojmů a definic NATO, AAP- 6: 2004.

Nouzový stav je stav vyhlášený vládou ČR, popř. předsedou vlády ČR v případě živelních pohrom, ekologických nebo průmyslových havárií, nehod nebo jiného nebezpečí, které ve značném rozsahu ohrožují životy, zdraví nebo majetkové hodnoty anebo vnitřní pořádek a bezpečnost. Zdroj: Ústavní zákon č. 110/1998 Sb., o bezpečnosti České republiky.

Orgány krizového řízení jsou orgány (vláda ČR, ministerstva a ostatní správní úřady, Česká národní banka, orgány krajů, obcí a určené orgány s územní působností), které ve prospěch svého zřizovatele zabezpečují analýzu a vyhodnocení možných ohrožení jeho bezpečnosti, plánování, organizování, realizaci a kontrolu činností prováděných v souvislosti s přípravnými opatřeními a řešením KS. Zdroj: zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů.

Věcnými prostředky jsou movité a nemovité věci ve vlastnictví státu, územních samosprávných celků a právnických a fyzických osob nebo jimi poskytované služby, které lze využít při řešení krizových situací.

Předešlé pojmy vycházejí ze zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon).

Ochrana obyvatelstva je plnění úkolů CO, zejména varování, evakuace, ukrytí a nouzové přežití obyvatelstva a další opatření k zabezpečení ochrany jeho života, zdraví a majetku.

Tyto pojmy jsou uvedeny v zákoně č. 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému ve znění pozdějších předpisů.

Hospodářské opatření je takové opatření pro krizové stavy organizační, materiální nebo finanční opatření přijímané správním úřadem v krizových stavech pro zabezpečení nezbytné dodávky výrobků, prací a služeb, bez níž nelze zajistit překonání krizových stavů.

Bezpečnost je stav, kdy jsou na efektivní míru omezeny hrozby pro objekt a jeho zájmy a tento objekt je k omezení stávajících i potenciálních hrozeb efektivně vybaven a ochoten při něm spolupracovat.

Civilní ochrana je souhrn činností a postupů věcně příslušných orgánů a dalších zainteresovaných orgánů, organizací, složek a obyvatelstva, prováděných s cílem minimalizace negativních dopadů možných MU a KS na zdraví a životy lidí a jejich životní podmínky. Civilní ochrana se stává za válečného stavu součástí systému obrany státu a zabezpečuje výkon humanitárních úkolů.

Tyto pojmy jsou uvedeny v Terminologickém slovníku pojmů z oblasti krizového řízení a plánování obrany státu.

Ochrana obyvatelstva je soubor opatření k zabezpečení přemístění osob, zvířat, předmětů, kulturní hodnoty, technického zařízení příp. strojů a materiálu k zachování nutné výroby a nebezpečných látek z míst zasažených nebo ohrožených mimořádnou událostí vyžadující vyhlášení třetího nebo zvláštního stupně poplachu. Zdroj: Zákon č. 237/2000 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 67/2001 Sb., a § 13 vyhlášky

Ministerstva vnitra č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva.

Krizové plánování je ucelený soubor postupů, metod a opatření, které věcně příslušné orgány užívají při přípravě na činnost v KS a k minimalizaci možných zdrojů KS a jejich škodlivých následků.

Krizový plán je soubor dokumentů obsahující popis a analýzu hrozeb a souhrn krizových opatření a postupů, které ministerstva, jiné správní úřady a orgány územní samosprávy zpracovávají k zajištění připravenosti na řešení KS v dané působnosti dle zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizové zákony).

Havarijní plán je soubor plánovaných opatření k provádění záchranných a likvidačních prací na území kraje. Zdroj: zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

Evakuační plán je soubor opatření k zabezpečení přemístění osob, zvířat, předmětů, kulturní hodnoty, technického zařízení příp. strojů a materiálu k zachování nutné výroby a nebezpečných látek z míst zasažených nebo ohrožených mimořádnou událostí vyžadující vyhlášení třetího nebo zvláštního stupně poplachu. Zdroj: Zákon č. 237/2000 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 67/2001 Sb., a § 13 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 380/2002 Sb., k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva.

Havarijní plán je dokument, v němž jsou uvedeny popisy činností a opatření prováděných při vzniku závažné havárie vedoucí ke zmírnění jejích dopadů, zejména scénáře odezvy na závažnou havárii, modifikované na místní specifika a případně i na časový souběh několika událostí:

a) uvnitř objektu nebo u zařízení – „vnitřní havarijní plán“

b) v okolí objektu nebo zařízení – „vnější havarijní plán“

Zdroj: zákon č. 353/1999 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky a o změně zákona č. 425/1990 Sb., o okresních úřadech, úpravě jejich působnosti a o některých dalších opatřeních s tím souvisejících, ve znění pozdějších předpisů).

Havarijní plán kraje je soubor plánovaných opatření k provádění záchranných a likvidačních prací na území kraje. Zdroj: zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

Operační plán je přílohová část krizového plánu nezbytná ke zvládnutí konkrétního druhu KS na daném území. Stanovuje postupy, zásady, opatření, síly a prostředky pro jejich řešení, plány jejich nasazení a zabezpečení. Je to v podstatě příslušný typový plán konkretizovaný pro daný správní úřad, území nebo objekt. Zdroj: Nařízení vlády č. 462/2000 Sb. k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění nařízení vlády č. 36/2003 Sb.

Plán akceschopnosti zpracovatele krizového plánu je přílohová část krizového plánu nezbytná ke zvládnutí krizové situace, která stanoví postupy a termíny zabezpečení připravenosti k plnění úkolů při krizových situacích a opatření k zajištění vlastní ochrany před následky krizových situací. Zdroj: Nařízení vlády č. 462/2000 Sb. k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění nařízení vlády č. 36/2003 Sb.).

Plán hospodářské mobilizace je samostatná součást krizové dokumentace zpracovaná ústředním správním úřadem, do jehož působnosti patří řízení ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů, v systému hospodářské mobilizace. Obsahuje přehled mobilizačních dodávek a jejich dodavatelů. Zdroj: Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatření pro krizové stavy ve znění pozdějších předpisů.

Plán krizové připravenosti je plán, ve kterém je upravena příprava příslušné právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby k řešení krizových situací. Zdroj: zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů).

Plán nezbytných dodávek je samostatná část krizového plánu zpracovaná správním úřadem v systému nouzového hospodářství. Obsahuje přehled nezbytných dodávek a přehled jejich dodavatelů. Zdroj: Zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatření pro krizové stavy.

Plán opatření hospodářské mobilizace je samostatná část plánu krizové připravenosti zpracovaná dodavatelem mobilizační dodávky v systému hospodářské mobilizace. Obsahuje organizační, materiální a jiné zajištění mobilizační dodávky.

Poplachový plán IZS kraje je dokument vydaný formou nařízení kraje pro povolávání pomoci vybraných sil a prostředků složek IZS a při strategické koordinaci záchranných a likvidačních prací na úrovni kraje. Zdroj: Vyhláška č. 328/2000 Sb., o některých podrobnostech zabezpečení integrovaného záchranného systému.

Povodňový plán je dokument obsahující způsob zajištění včasných a spolehlivých informací o vývoji povodně, možnosti ovlivnění odtokového režimu, organizaci a přípravu zabezpečovacích prací, způsob aktivace povodňových orgánů, zabezpečení hlásné a hlídkové služby a ochrany objektů, přípravy a organizace záchranných prací a zajištění povodní narušených funkcí v objektech a v území a stanovené směrodatné limity povodňové aktivity. Dělí se na věcnou, organizační a grafickou část.

Typový plán je přílohou část krizového plánu nezbytná ke zvládnutí krizové situace, kterou ústřední správní úřad podle své působnosti stanoví pro jednotlivé druhy krizových situací doporučené typové postupy, zásady a opatření pro jejich řešení. Zdroj: Nařízení vlády č. 462/2000 Sb. k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění nařízení vlády č. 36/2003 Sb.).

Ústřední poplachový plán IZS je dokument schválený ministrem vnitra pro povolávání vybraných sil a prostředků složek IZS při ústřední koordinaci záchranných a likvidačních prací. Zdroj: Vyhláška č. 328/2000 Sb., o některých podrobnostech zabezpečení integrovaného záchranného systému).

3.1 Klasifikace mimořádných událostí

Vzhledem k tomu, že každý KPk se opírá o informace o hrozbách území kraje, zařadil jsem do práce tuto kapitolu, která stručně klasifikuje MU. V základních pojmech je uvedena definice MU. MU můžeme nejjednodušeji dělit na přírodní, antropogenní a

smíšené.

Další možná klasifikace MU je podle tzv. „symbolů dle přírodních živlů oheň, voda, země, vzduch. Tento princip byl ještě donedávna používán v předpisech CO. V návaznosti na tvorbu KP a HP byly prostřednictvím MV a GŘ HZS ČR a meziresortní pracovní komise sestaveny tzv. „typové MU“, které byly rozpracovány v typových plánech. Typové činnosti byly uvedeny v dokumentu zvaném „Modrá kniha“ přijaté na Výboru pro civilní plánování usnesením 12. usnesení VCNP ze 12. června 2001.

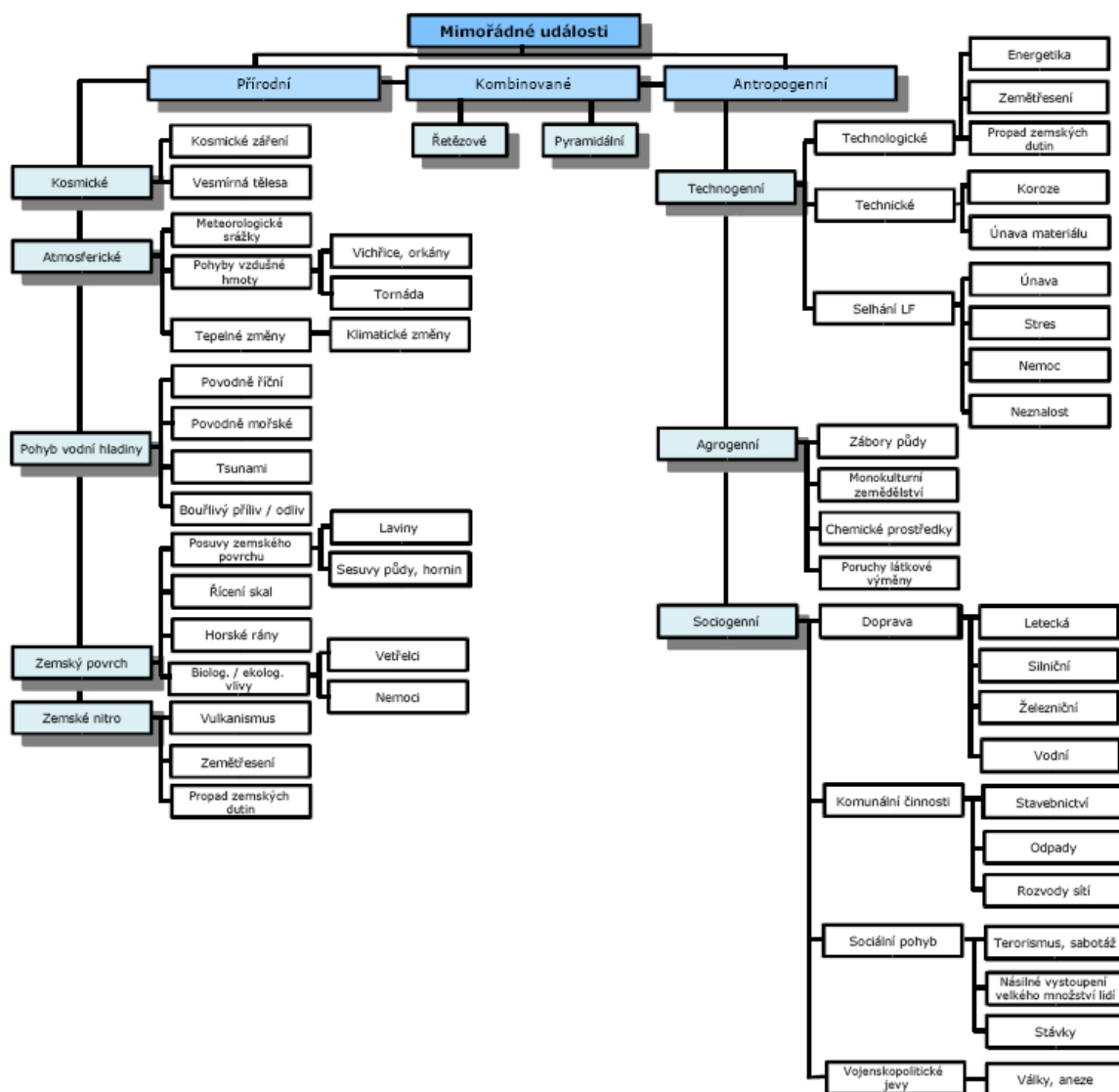
Tabulka 1 – typové krizové situace

P.č.	Typ krizové situace (druh ohrožení)	Zpracovatel TP
1.	Dlouhodobá inverzní situace	MŽP+MV
2.	Povodně velkého rozsahu	MŽP+MV
3.	Jiné živelní pohromy velkého rozsahu, mimo typu krizové situace č. 1 - 2, jako např. rozsáhlé lesní požáry, sněhové kalamity, vichřice, sesuvy půdy, zemětřesení apod.	MV (HZS)
4.	Epidemie - hromadné nákazy osob (včetně hyg. a dalších režimů)	MZd
5.	Epifytie - hromadné nákazy polních kultur (včetně hyg. a dalších režimů)	MZe+MZd
6.	Epizootie - hromadné nákazy zvířat (včetně hyg. a dalších režimů)	MZe+MZd
7.	Radiační havárie	MV + SÚJB
8.	Havárie velkého rozsahu způsobená vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky	MV (HZS, PČR)
9.	Jiné technické a technologické havárie velkého rozsahu - požáry, exploze, destrukce nadzemních a podzemních částí staveb	MV (HZS)
10.	Narušení hrází významných vodohospodářských. děl se vznikem zvláštní povodně	MZe+MV +MŽP
11.	Znečištění vody, ovzduší a přírodního prostředí hav. velkého rozsahu	MV (HZS)
12.	Narušení finančního a deviz. hospodářství státu velkého rozsahu	MF
13.	Narušení dodávek ropy a ropných produktů velkého rozsahu	SSHR
14.	Narušení dodávek elektrické energie, plynu nebo tepelné energie velkého rozsahu	MPO
15.	Narušení dodávek potravin velkého rozsahu	MZe+MPO
16.	Narušení dodávek pitné vody velkého rozsahu	MZe
17.	Narušení dodávek léčiv a zdravotnického materiálu velkého rozsahu	MZd
18.	Narušení funkčnosti dopravní soustavy velkého rozsahu	MD
19.	Narušení funkčnosti veřejných telekomunikačních a informačních vazeb velkého rozsahu	MI+ČTÚ
20.	Migrační vlny velkého rozsahu	MV
21.	Hromadné postižení osob mimo epidemií - řešení následků včetně hygienických a dalších režimů	MZd
22.	Narušení zákonitosti velkého rozsahu	MV
23.	Narušení funkčnosti poštovních služeb (nad rámec BRS)	MI

Zdroj: [24]

Další možné dělení MU ukazuje následující obrázek.

Obrázek 5: Dělení mimořádných událostí

Zdroj: [23]

3.2 Legislativa krizového řízení

Legislativa krizového řízení je dána tzv. „krizovou legislativou“. Mezi tyto zákony patří zejména:

- zákon 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému o změně některých zákonů, ve znění zákona číslo 320/2002 Sb. v pozdějším znění,

- zákon č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizové zákony).
- zákon č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatření pro krizové stavy ve znění pozdějších předpisů.

Další důležité zákony zabývající se touto problematikou jsou uvedeny v následující tabulce:

Tabulka 2 - Další důležitá legislativa

Legislativa		
úst. zákon	1/1993	Ústava České republiky
úst. zákon	2/1993	Listina základních práv a svobod
úst. zákon	110/1998	O bezpečnosti České republiky
zákon	128/2000	o obcích (obecní zřízení)
zákon	129/2000	o krajích (krajské zřízení)
zákon	320/2002	o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti OkÚ
zákon	240/2000	o krizovém řízení
zákon	12/2002	o státní pomoci při obnově území postiženého živelní nebo jinou pohromou
Nařízení vlády	462/2000	k provedení §28 odst.1 a § 28 odst.5 krizového zákona
Nařízení vlády	36/2003	změna nařízení vlády č. 462/2000 Sb.
Vyhláška MV	328/2001	o některých podrobnostech zabezpečení integrovaného záchranného systému
Směrnice MV	Věstník vlády, č.4/2004	organizační uspořádání KŠ kraje, okresu a obce, jeho zpohotovení, dokumentace
Vyhláška MV	380/2002	k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva
zákon	219/1999	o ozbrojených silách ČR
zákon	222/1999	o zajišťování obrany ČR
zákon	254/2001	o vodách a změně některých zákonů (vodní zákon) – pozdější znění 429/2004
zákon	18/1997	o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o změně a doplnění některých zákonů
zákon	59/2006	o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými přípravky a o změně zákona č. 258/2000 Sb. , o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 320/2002 Sb. , o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti s ukončením činnosti okresních úřadů, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií)
Vyhláška MV	383/2000	kterou se stanoví zásady pro stanovení zóny havarijního plánování a rozsah a způsob vypracování vnějšího havarijního plánu pro havárie způsobené vybranými nebezpečnými chemickými látkami a chemickými přípravky

Zdroj: vlastní

3.3 Analýza rizik

Analýza rizik je prvním a zcela zásadním krokem v komplexním zabezpečení prevence pohrom a přípravy schopnosti dopady pohrom zvládnout a nebo alespoň zmírnit. Je to neopomenutelná součást krizového plánování.

Analýza rizik je proces vedoucí ke stanovení preventivních opatření, k přípravě rozhodovacích procesů a scénářů. Zabývají se jimi orgány krizového řízení. Tedy se stanovují rizika a jejich závažnost.

Při analýze rizik je nutné se věnovat vhodnému výběru metody nebo kombinací několika metod. Podrobná analýza je časově náročná a vyžaduje spolupráci týmu zkušených specialistů.[15]

V praxi je analytická práce vždy závislá na kvalitní týmové práci. Pracovní tým přitom musí mít co nejpřesněji vymezený cíl analýzy rizik tak, aby analýza rizika měla vyváženou koncepční úroveň. Analýza je řešena vždy projektově, jako součást celého havarijního a krizového plánování. [9, str. 81]

3.3.1 Základní pojmy analýzy rizik

Mezi základní pojmy patří: *Aktivum, hrozba, veličina.*

Aktivum můžeme chápat jako něco, co má pro daný subjekt určitou hodnotu. Hodnota se snižuje prostřednictvím působení hrozby. I daný celý subjekt se může stát aktivem.

Aktivum dělíme na:

- **Hmotná** - nemovitosti, peníze, cenné papíry atd..
- **Nehmotná** – kvalita pracovníků, předměty průmyslového a autorského práva, informace atd..

Důležité u aktiva je jeho **hodnota**. Zde je nutné vyjádřit, jak daný subjekt vnímá cenu. Každý subjekt hodnotí cenu aktiva jinak. Například pro jednoho investora informace o aktuálních hospodářských výsledcích důležité a pro druhého nikoliv.

Do hodnoty aktiva se berou v úvahu následující aspekty:

1. Pořizovací náklady
2. Jak je dané aktivum důležité pro daný subjekt
3. Náklady sloužící na krytí škod na aktivu

Další důležitý pojem je *hrozba*. Je to primární, mimo nás nezávisle existující, vnější fenomén, který může nebo chce poškodit nějakou konkrétní hodnotu. Závažnost hrozby je úměrná povaze hodnoty a toho, jak si danou hodnotu ceníme. Hrozba může být jevem přírodním, definovaným fyzikálně - takovou hrozbu nazýváme hrozbou neintencionální. Realizace neintencionální hrozby je stochastické povahy. Zcela jiného původu je hrozba působená či zamýšlená činitelem nadaným vůlí, úmyslem (hrozba intencionální) – zamýšlí ji, připravuje, spouští či realizuje lidský jedinec nebo kolektivní aktér. Termín ohrožení je synonymem termínu hrozba.

Veličina je pro nás tím, čím lze popsat a měřit jevy.

3.3.2 Vybrané analytické metody

Vypracovat skutečně stoprocentně pravdivou analýzu v reálném čase ve vazbě na tvorbu plánů zabývajících se bezpečností území nebo přesněji hodnocením „všech“ možných hrozeb pro obyvatelstvo na území prakticky nelze. Pokud se podaří vypracovat analýzu rizik s hypoteticky padesátiprocentní pravdivostí, můžeme tuto prohlásit za velmi unikátní a neobvykle úspěšnou. V praxi se za kvalitní výsledky považují třicetiprocentní. [9, str. 81]

Některé ze současných metod, které jsou v České republice používány:

1. Check List (kontrolní seznam)

Kontrolní seznam je postup založený na systematické kontrole plnění předem stanovených podmínek a opatření. Seznamy kontrolních otázek (checklists) jsou zpravidla generovány na základě seznamu charakteristik sledovaného systému nebo činností, které souvisejí se systémem a potenciálními dopady, selháním prvku systému a vznikem škod. Jejich struktura se může měnit od jednoduchého seznamu až po složitý formulář, který umožňuje zahrnout různou relativní důležitost parametru (váhu) v rámci daného souboru.

2. Safety Audit (bezpečnostní kontrola)

Bezpečnostní kontrola je postup hledající rizikové situace a navržení opatření na zvýšení bezpečnosti. Metoda představuje postup hledání potenciálně možné nehody

nebo provozního problému, který se může objevit v posuzovaném systému. Formálně je používán připravený seznam otázek a matice pro skórování rizik.

3. What – If Analysis (analýza toho, co se stane když)

Analýza toho, co se stane když, je postup na hledání možných dopadů vybraných provozních situací. V podstatě je to spontánní diskuse a hledání nápadu, ve které skupina zkušených lidí dobře obeznámených s procesem klade otázky nebo vyslovuje úvahy o možných nehodách. Není to vnitřně strukturovaná technika jako některé jiné (např. HAZOP a FMEA). Namísto toho po analytikovi požaduje, aby přizpůsobil základní koncept šetření určitému účelu.

4. Hazard Operation Process – HAZOP (analýza ohrožení a provozuschopnosti)

HAZOP je postup založený na pravděpodobnostním hodnocení ohrožení a z nich plynoucích rizik. Jde o týmovou expertní metodu. Hlavním cílem analýzy je identifikace scénářů potenciálního rizika. Experti pracují na společném zasedání formou brainstormingu. Soustředí se na posouzení rizika a provozní schopnosti systému (operability problems). Pracovním nástrojem jsou tabulkové pracovní výkazy a dohodnuté vodící výrazy (guidewords). Identifikované neplánované nebo nepříjemné dopady jsou formulovány v závěrečném doporučení, které směřuje ke zlepšení procesu.

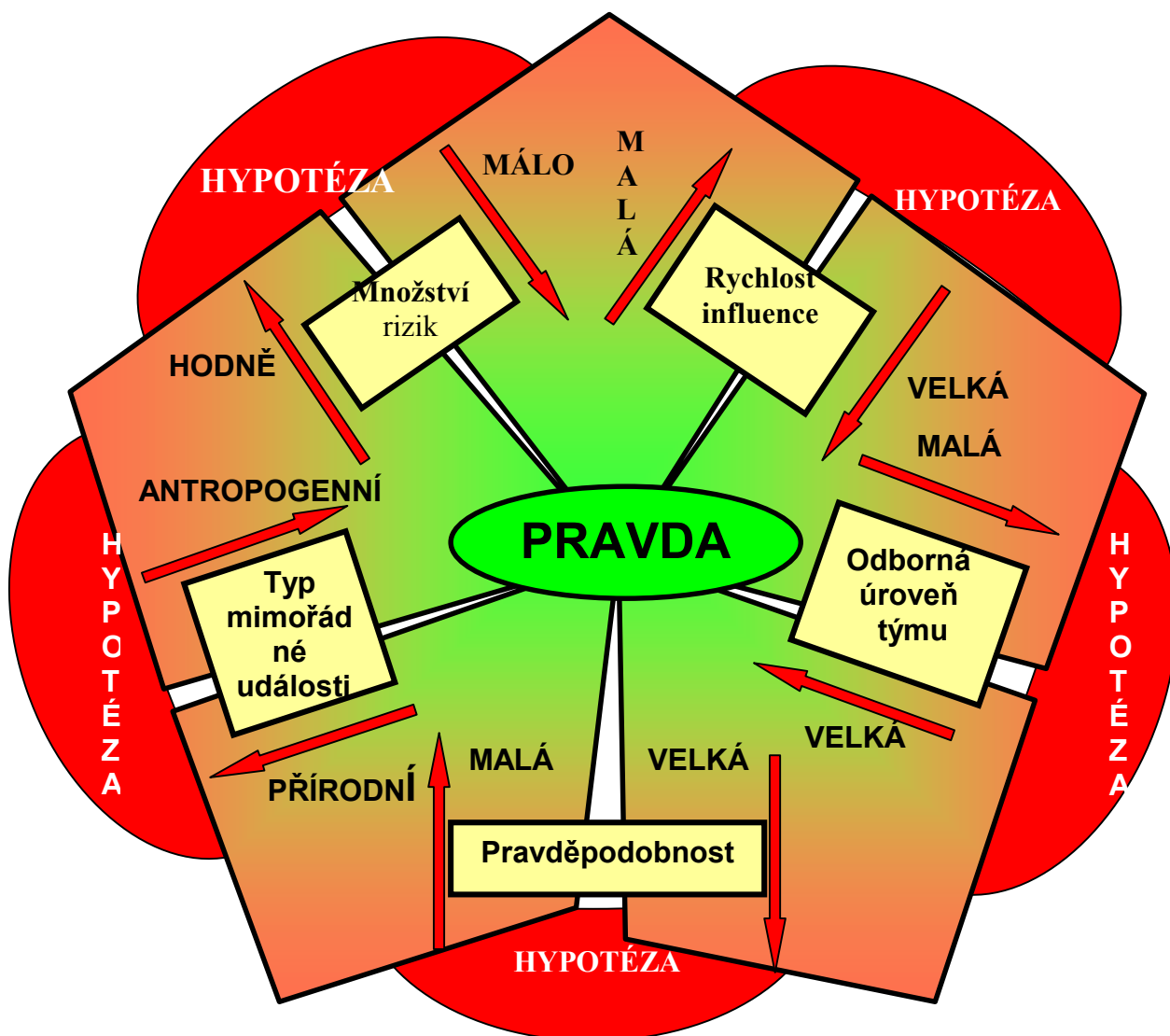
5. Failure Mode and Effect Analysis – FMEA (analýza selhání a jejich dopadu)

Analýza selhání a jejich dopadu je postup založený na rozboru způsobu selhání a jejich důsledků, který umožňuje hledání dopadu a příčin na základě systematicky a strukturovaně vymezených selhání zařízení. Metoda FMEA slouží ke kontrole jednotlivých prvků projektového návrhu systému a jeho provozu. Představuje metodu tvrdého, určitého typu, kde se předpokládá kvantitativní přístup řešení. Využívá se především pro vážná rizika a zdůvodněné případy. Vyžaduje aplikaci počítačové techniky, speciální výpočetní program, náročnou a cíleně zaměřenou databázi. [24]

Z uvedených výčtů analýz vyplývá, že analytických metod je velké množství, ale jen velmi malá část je aplikovatelná pro analýzu rizika území. Na obrázku je znázorněn stručný rozbor hlavních příčin tohoto stavu. Znázornění poukazuje na skutečnost, že

zpracovaná analýza rizika je vždy pravdivá jen částečně a naopak, že její závěry se často opírají jen o hypotetické závěry. Znázornění je provedeno ve tvaru pentagramu a demonstruje omezení pravdivosti analýzy rizik v pěti oblastech.

Obrázek 6: Pentagram pravdivosti analýzy rizika

Zdroj:[9, str. 83]

1.oblast – Typ mimořádných událostí

Každá MU je vždy částečně charakteru antropogenního (příčinou rizik je člověk) a přírodního. Lze konstatovat, že čím více přírodních MU bude působit na zkoumané

teritorium, tím obtížnější bude odhadnout následky. Poznatelnost přírodních jevů je složitější a z pohledu procenta pravdy odhadu analýzy rizik hypotetičtější.

2.oblast – Odborná úroveň týmu

Tento fenomén je klíčový a rozhodující v návaznosti na předchozí oblast. Kvalita odborného týmu je dána jeho znalostí a zkušeností s typem klasifikovaných MU, schopností týmové práce z manažerského a psychologického hlediska, vybavením analytickými nástroji a znalostí jejich využití a konečně schopností syntetizovat dosažené poznatky do formy jejího využití v praxi.

3. oblast – Pravděpodobnost (možná časová opakovatelnost výskytu MU)

Slovo pravděpodobnost by bylo lépe nahradit výrazem „četnost opakovaného výskytu v určitém časovém intervalu“. U tohoto fenoménu je pracovní tým nejčastěji nucen provádět kvalifikované odhady. Statistiky a odborný odhad závažných dopadů dle zkušeností s proběhlými MU, buď nejsou nebo jsou špatně dostupně, zdlouhavě vyhodnotitelné nebo i cenově nákladné. U technologických systémů (antropogenních příčin MU) lze dosáhnout poměrně velké přesnosti.

4. oblast – Rychlost influence

Tento fenomén se opět úzce váže na kvalitu pracovního týmu a jeho schopnosti koncepčního přístupu k analýze rizika. Kvalitní analýza rizika je vždy spojena s klasifikací vzájemných souvislostí mezi možnými současnými projevy různých MU. Členové pracovního týmu mají na vyhodnocení souvislostí mezi riziky (influence) omezené množství času.

5. oblast – Množství rizik

Z předchozích tvrzení vyplývá, že analýza rizika má své hranice zpracovatelnosti. S mírnou nadsázkou lze říci, že analýza rizika je malým uměleckým dílem a pro každý tým je neopakovatelná. Má-li pracovní tým zvládnout své koncepční a projekční dovednosti ve směru k střízlivosti a výstižnosti, musí být velmi zkušený a znalý všech čtyř výše uvedených fenoménů.[9,str.83, 84]

3.3.3 Informační systémy pro analýzu rizik

Informačních systémů zabývajících se touto problematikou je mnoho. Zde je uveden jen jeden z nich. Jeho popis je stručný, protože jejich charakteristika je na samostatnou práci.

Program SFÉRA byl vyvíjen od roku 1996. Cílem bylo vytvořit srozumitelný a pokud možno uživatelsky jednoduchý nástroj pro analýzu rizika území. Později se ukázalo, že jeho využití je širší. Například pro rozhodovací proces.

Program je rozdělen do šesti samostatných na sebe navazujících oken:

- „*Malice*“ - tvorba kontingenční tabulky (KT)
- „*Vztahy*“ - zobrazování souvislostí mezi prvky
- „*Průvodce zadáním dat*“ editace názvů prvků
- „*Hodnoty prvků*“ - zadávání dat a výpočty
- „*Výsledky*“ - zobrazení výstupů
- „*Soubory projektu*“ import více projektů

4. Krizové plánování

Tato diplomová práce se zaměřuje na krizový plán kraje. Proto je důležité vysvětlit, co to vlastně plánování je. Je to vědomé usměrňování rozvoje a uvědomělá činnost řídicích subjektů, která spočívá ve volbě a předpokládání cílů, úkolů, variant a způsobů, které podmiňují dosažení těchto cílů. Za nejdůležitější rys plánování se považuje volba cíle.

V oblasti krizového řízení musí krizové plánování přispět k zajištění rozvoje společnosti.

Plánování tvoří základní úsek každého řízení. Proto musí specifikovat nejen cíle, ale i možné varianty dosažení žádoucích cílů řízení, provést jejich vyhodnocení a výběr optimální varianty s ohledem na disponibilní síly, prostředky a zdroje.

KP představují základní strategické dokumenty pro krizové řízení. Navazují na nouzové plány zohledňující pouze kritické pohromy. Ukládají povinnost, jak se provádí: zmírnění dopadů pohrom na životy a zdraví lidí, majetek, životní prostředí a lidskou společnost a jak se provádí zvládnutí dopadů pohrom s přiměřenými ztrátami a přiměřenými zdroji.

Krizový zákon ukládá orgánům krizového řízení zpracovávat KP. Podle tohoto zákona Hasičský záchranný sbor (dále jen HZS) zabezpečuje zpracování krizového plánu kraje, který potom schvaluje hejtman.

HZS kraje projedná v Bezpečnostní radě kraje (dále jen BRK) rozsah a postup zpracování krizového plánu a podíl krajského úřadu, HZS kraje a ostatních subjektů na jeho zpracování.

Obce, určené HZS kraje, rozpracovávají vybrané úkoly KP kraje. Rozpracování KP kraje v určené obci zabezpečuje obecní úřad na podmínky správního obvodu s rozšířenou působností. Tento dokument schvaluje starosta určené obce po projednání se starosty dotčených obcí a po posouzení BRK.

Způsob zpracování krizového plánu kraje je stanoven v § 16 nařízení vlády č. 462/2000 Sb., k provedení § 27 odst. 8 a § 28 odst. 5 krizového zákona, ve znění nařízení vlády č. 36/2003 Sb. [15, str. 85]

4.1 Postup plánování

Při důkladném sestavování plánu by měl být dodržen doporučený postup:

1. Uvědomění si příležitostí a hrozeb

Tato diagnóza pramení především z poznání silných a slabých stránek. Nejde však jen o současné příležitosti a hrozby, ale především o poznání jejich budoucích potřeb. Tento krok je rozhodujícím východiskem pro formování reálných cílů a programů.

2. Stanovení cílů

Znamená to formulování cílů instituce jako celku i každé jednotky. Cíle tak vytvářejí hierarchickou strukturu. Cíle specifikují očekávané výsledky. V druhém kroku se také stanoví, jak má být cílů dosaženo, vytyčují se priority a vzniká síť strategií, taktik postupů, pravidel a programů. Tento krok probíhá pod „taktovkou“ pohledu vpřed, ve snaze využít příležitostí a eliminovat hrozby, nikoliv v úzkosti a obavách z nedostatku zdrojů a vlastních sil směle plány realizovat.

3. Zvažování plánovacích předpokladů

Dalším krokem je v jakém prostředí budou plány realizovány. Jde při něm nejen o snahu prognózovat vývoj ve vnějším a vnitřním prostředí, ale i o zveřejnění poznatků a získání co nejširšího konsensu k využití rozhodujících plánovacích předpokladů.

4. Stanovení alternativ

Hledání alternativních postupů činností směřujících k dosažení vytýčených cílů je čtvrtým krokem plánování. Plány lze téměř vždy realizovat alternativně a pokud se v praxi předem smiřujeme s jedinou možností jak dosáhnout cíle, je to hlavně z pohodlnosti a vždy na úkor efektivnosti plánu. Ve skutečnosti nebývá problémem nalezení alternativ plánu, ale jejich redukce na ty nejslibnější pro další analýzu. Proto je, při větším počtu nalezených alternativ, vhodné provést, na závěr tohoto kroku, předběžné hodnocení jednotlivých alternativ podle jejich silných a slabých stránek a předat k dalšímu kroku plánovacího postupu soubor pouze několika z nich.

5. Hodnocení alternativ

V pořadí pátý krok sleduje hodnocení alternativ z hlediska vytýčených cílů a akceptovaných předpokladů. Jednotlivé alternativy mohou nabízet různou míru naplnění daného cíle, nebo dokonce některé alternativy kromě daného cíle umožní dosáhnout i další cíle. Hodnocení alternativ může také odhalit různou míru rizika realizovatelnosti jednotlivých alternativ v porovnání s předpoklady. Obecně platí, že provedení tohoto plánovacího kroku je velmi odpovědné a zároveň velmi obtížné. Manažeři mají pro

usnadnění hodnocení alternativ k dispozici řadu metod z oblasti matematiky a operačního výzkumu, které však nevyřeší zdaleka vše.

6. Výběr alternativy

Na základě výsledků předchozího hodnocení alternativ plánu dochází k rozhodnutí odpovědného orgánu o volbě jedné z alternativ k realizaci. Šestým krokem plánovacího postupu končí přípravná fáze tvorby plánu a začíná jeho zabezpečovací fáze a následuje implementace plánu.

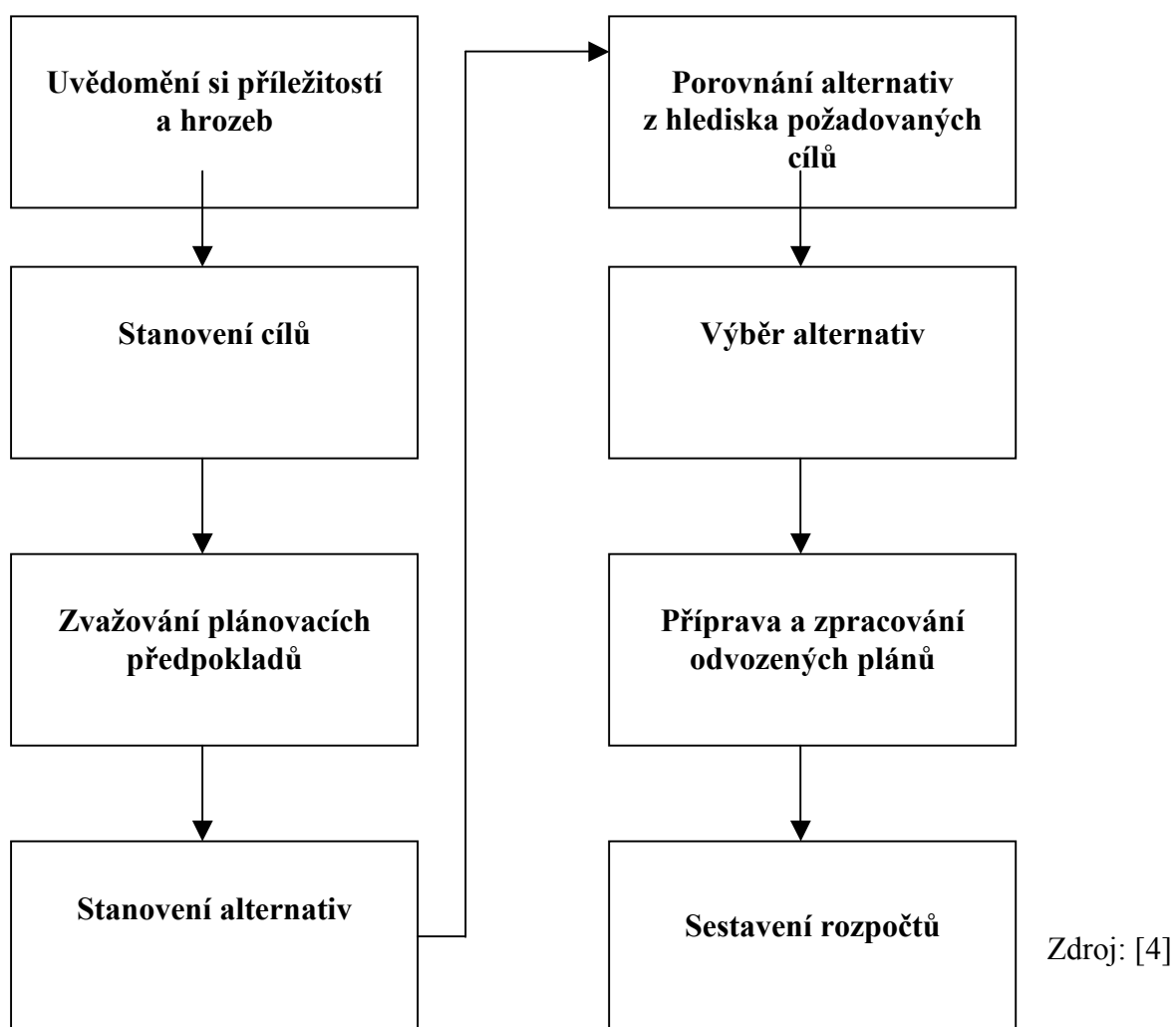
7. Příprava a zpracování odvozených plánů

Zabezpečovací fáze vyžaduje obvykle realizaci sedmého kroku, tj. přípravu a zpracování odvozených plánů, které jsou nezbytné pro podporu hlavního plánu.

8. Sestavení rozpočtů

Posledním, osmým krokem plánování, je sestavení rozpočtů, které upřesňují očekávané příjmy a výdaje spojené s realizací zvoleného plánu. [4, str. 49,50,51,52]

Obrázek 7: Postup plánování

4.2 Krizový plán kraje

Krizový plán kraje (dále jen KPK) je určený pro činnost krizového štábu kraje řízeného hejtmánem. HZS kraje zabezpečuje zpracování KPK, který schvaluje hejtmán. HZS má oprávnění za účelem přípravy na krizové situace vyžadovat, shromažďovat a evidovat údaje nezbytné pro zpracování KP. HZS kraje ukládá obcím, které určí, povinnost rozpracovat vybrané úkoly krizového plánu kraje. Obsah krizového plánu projednává bezpečnostní rada kraje s ohledem na zaměření a rozsah KPK, koordinaci zpracování plánu kompetentními osobami, spolupráci s dalšími subjekty, konkretizaci úkolů na podmínky obcí, pravidla nakládání s plány a ohledem na zvláštní skutečnosti, kontrolní činnost apod.

Struktura krizového plánu kraje

Krizový plán obsahuje souhrn opatření a postupů k řešení krizových situací, tedy souhrn plánovacích, metodických a informačních dokumentů, používaných při rozhodovací, řídicí a koordinační činnosti orgánů krizového řízení v krizové situaci.

Krizový plán se dělí na základní část, která obsahuje veřejně přístupné informace a přílohovou část, která obsahuje konkrétní data.

Základní část krizového plánu

- Vymezení působnosti, odpovědnosti a úkolů zpracovatele krizového plánu s ohledem na charakteristiku území
- Charakteristika organizace krizového řízení
- Výčet a hodnocení možných krizových rizik, jejich dopad na správní odvod obce s rozšířenou působností a činnost subjektů krizového plánování
- Další podklady a zásady potřebné pro používání přílohové části krizového plánu

Přílohová část krizového plánu

- Přehled sil a prostředků
- Katalog krizových opatření
- Typové plány
- Operační plány
- Plán akceschopnosti

- Plán spojení
- Plán materiálně technického zabezpečení
- Plán zdravotního zabezpečení
- Mapy rizik a řešení

Příklad jak vypadá KPk Královehradeckého kraje je uveden v příloze B.

Způsob zpracování krizového plánu kraje

Hasičský záchranný sbor kraje před zpracováním krizového plánu kraje a obecní úřad určené obce před rozpracováním krizového plánu kraje projednají v územně příslušné bezpečnostní radě:

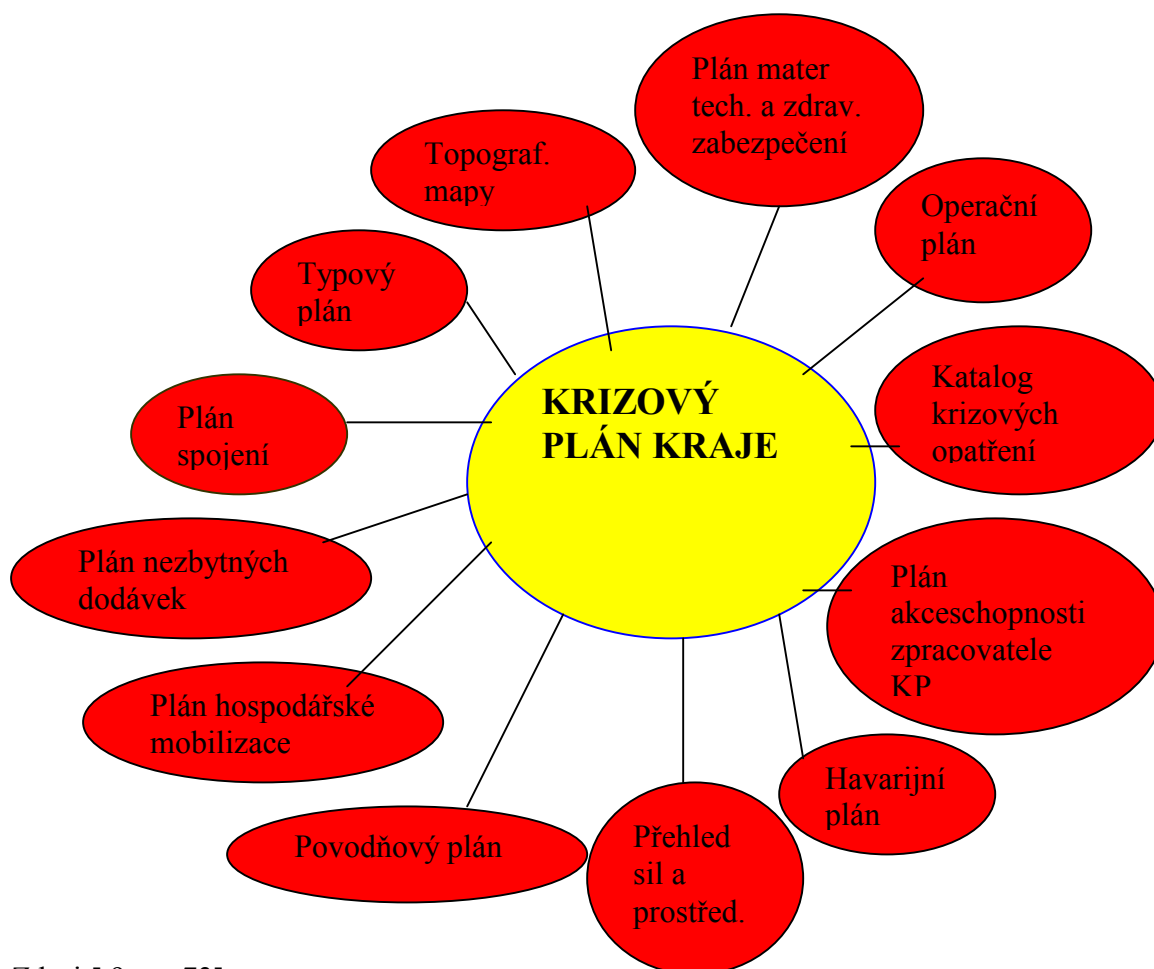
- a) zaměření a rozsah krizového plánu kraje,
- b) určení osoby odpovědné za koordinaci zpracování krizového plánu kraje,
- c) rozdělení odpovědnosti za zpracování dílčích částí krizového plánu kraje nebo jeho rozpracování mezi členy bezpečnostní rady a harmonogram jeho zpracování,
- d) rozsah spolupráce s dalšími subjekty, které se na zpracování krizového plánu kraje podílejí,
- e) termín projednání krizového plánu kraje nebo rozpracování krizového plánu kraje na podmínky určené obce v bezpečnostní radě,
- f) pravidla manipulace s krizovým plánem kraje při jeho zpracování,
- g) termíny průběžných kontrol a termín zpracování krizového plánu kraje nebo rozpracování krizového plánu kraje na podmínky určené obce.

Na krizový plán navazují další typy plánu:

- havarijní plán,
- typový plán,
- povodňový plán,
- topografické mapy,
- přehled sil a prostředků,
- plán hospodářské mobilizace,
- plán nezbytných dodávek,
- plán spojení,
- plán materiálně technického a zdravotnického zabezpečení,

- operační plán,
- atd. [9; str. 73]

Obrázek 8: Přehled plánů

Zdroj:[9, str 73]

4.3 Krizový plán určené obce

Zpracovatelem krizového plánu obce určené HZS je obecní úřad. Je-li určená obec obcí s rozšířenou působností, zpracovává krizový plán určené obce na podmínky správního obvodu obce s rozšířenou působností. Název dokumentu zní „Krizový plán správního obvodu obce s rozšířenou působností“:

Před zpracováním KP projedná obecní úřad způsob jeho zpracování v rozsahu § 16, odst. 1 nařízení vlády číslo 462 v bezpečnostní radě určené obce.

Krizový plán schvaluje starosta (primátor) po projednání se starosty dotčených obcí (obcí ve správním obvodu s rozšířenou působností) a po jeho posouzení BR kraje.

HZS kraje poskytuje ve smyslu § 15, odst.4, písm b) zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizové zákony) určeným obcím na vyžádání podklady nezbytné pro zpracování krizového plánu.

Koordinátorem zpracování KPk je ředitel odboru ochrany obyvatelstva a plánování HZS kraje.

Stanovení správních obvodů obcí s pověřenými obecním úřadem a správních obvodů obcí s rozšířenou působností Královehradeckého kraje jsou uvedeny v příloze A.

4.4 Havarijní plán kraje

Havarijní plánování představuje vytvoření a zavedení zdokumentovaných postupů pro průběžné zjišťování předpokládaných možných havarijních situací definovaných na základě předchozí analýzy existujících zdrojů rizika závažné havárie; vytvoření a zdokumentování plánů opatření pro případy nastalých havarijních stavů, včetně přehledu o lidských zdrojích a havarijních prostředcích materiálně technického charakteru; posuzování, ověřování, aktualizaci a schvalování plánů opatření pro případy havarijních stavů, atd.

Havarijní plán (dále jen HP) je dokument, v němž jsou uvedeny popisy činností a opatření prováděných při vzniku závažné havárie vedoucí k minimalizaci jejich dopadů.

Je třeba zdůraznit, že pojem havarijní plán mající oporu v české legislativě se ve světě nazývá nouzový plán.

Havarijní plán kraje (dále jen HPk) se zpracovává pro řešení MU, které vyžadují vyhlášení třetího nebo zvláštního stupně poplachu a schvaluje ho hejtman. HPk za krajský úřad zpracovává HZS kraje za použití analýzy vzniku MU a z toho vyplývajících ohrožení území kraje; podkladů poskytnutých právníky a podnikajícími fyzickými osobami.

Způsob zpracování HPk je uveden v novelizované vyhlášce Ministerstva vnitra č. 328/2001 Sb. (příloha č. 1). Na zpracování HPk má podstatný vliv i bezpečnostní rada kraje, která projednává jeho zpracování, harmonogram zpracování, případně jeho aktualizace, včetně podílů dalších zpracovatelů jeho jednotlivých částí. HPk se zpracovává minimálně ve dvou vyhotoveních. Jedno vyhotovení se ukládá jako součást

krizového plánu kraje pro jednání bezpečnostní rady kraje a krizového štábu kraje, druhé vyhotovení se ukládá na OPIS kraje.

Obecná struktura havarijního plánu

HP se zpracovává pro řešení mimořádných událostí, které vyžadují vyhlášení třetího nebo zvláštního stupně poplachu, je přílohou KP. Skládá se z informační části (charakteristika kraje, jednotlivé druhy MU s uvedením možných následků a způsobů jejich eliminace), operativní části (síly a prostředky pro záchranné a likvidační práce, vyrozumění složek IZS a varování obyvatelstva o MU) a tyto druhy plánů konkrétních činností:

- *Plán vyrozumění* obsahuje způsob předání prvotní informace o MU apod.
- *Traumatologický plán* obsahuje způsob zabezpečení zdravotnických opatření postiženým osobám atd.
- *Plán varování obyvatelstva* obsahuje způsob varování obyvatelstva o možném nebezpečí apod.
- *Plán ukrytí obyvatelstva* obsahuje zásady zabezpečení ukrytí apod.
- *Plán individuální ochrany obyvatelstva* obsahuje prostředky individuální ochrany, systém jejich výdeje apod.
- *Plán evakuace obyvatelstva* uvádí zásady provádění evakuace atd.
- *Plán nouzového přežití obyvatelstva* obsahuje nouzové ubytování, zásobování základními potravinami, pitnou vodou, dodávky energií apod.
- *Povodňový plán* je dokument, který obsahuje způsob zajištění včasných a spolehlivých informací o vývoji povodně, možnosti ovlivnění odtokového režimu, organizaci a přípravu zabezpečovacích prací; dále obsahuje způsob zajištění včasné aktivizace povodňových orgánů atd.
- *Plán ochrany území pod vybranými vodními díly před zvláštními povodněmi* obsahuje kategorie vodních děl, rozsah a účinek zvláštní povodně na území pod vodními díly atd.
- *Plán mimořádných veterinárních opatření* obsahuje přehled připravených mimořádných veterinárních opatření, způsob jejich provádění apod.
- *Plán veřejného pořádku a bezpečnosti* obsahuje způsob jeho zabezpečení atd.

- *Plán ochrany kulturních památek* obsahuje přehled kulturních památek, způsob zabezpečení jejich ochrany před účinky havárií apod.
- *Plán hygienických a protiepidemických opatření* obsahuje přehled připravených hygienicko epidemiologických opatření, způsob jejich provádění atd.
- *Plán komunikace s veřejností a sdělovacími prostředky* obsahuje přehled spojení na sdělovací prostředky, texty nebo nahrávky televizních a rozhlasových varovných relací apod.

WAK KIS

WAK KIS je informační systém pro podporu krizového řízení. Je účinným nástrojem modelujícím procesy krizového řízení. Využívá se při analýze rizik. Podporuje tvorbu a správu krizových plánů a plánů krizové připravenosti.

WAK KIS v sobě integruje nástroje, pomocí kterých lze velmi efektivně:

- analyzovat nebezpečí a rizika,
- plánovat bezpečnostní opatření,
- simulovat řešení krizových situací,
- vytvářet dokumenty krizového plánování,
- evidovat informace o organizacích, osobách a prostředcích dostupných pro řešení krizové situace,
- spolupracovat s produkty rodiny Microsoft Office.

Charakteristika systému

- umožňuje zpracovávat krizové plány způsobem, který zaručuje jejich maximální bezpečnost. Všechny údaje o krizovém plánu se uchovávají v databázi. Struktura této databáze zabezpečuje integritu jednotlivých částí krizového plánu. KIS zvyšuje kvalitu a zmenšuje chybovost dokumentů krizových plánů jejich automatickým generováním do MS WORD.
- disponuje prostředky pro obecnou časovou analýzu jednotlivých úkolů a jejich vazeb, jak pro část plánování krizových situací, tak pro řešení krizových situací, založenou na metodě CPM. Sleduje kapacitní nároky a aktuální stavy sil a prostředků a to jak jejich okamžité, tak kumulativní hodnoty

- podporuje zpracování geografických informací podle standardu ESRI Shapefile. K jednotlivým datovým objektům je možné přiřadit a zobrazit geografické údaje. Ty je možné nadále přenášet do jiných uzlů pomocí standardních exportních souborů systému. Grafické zobrazení dat je možné uložit do souborů typu SHP nebo BMP.
- používá speciálně vyvinuté funkce pro bezpečnou vzdálenou datovou komunikaci mezi jednotlivými uživateli systému. Ty umožňují jednoduchým způsobem synchronizovat krizové plány vzniklé na různých místech. Přenášená data je možné digitálně podepsat a zašifrovat.
- umožňuje širokou škálovatelnost nasazení. Může pracovat jako jednoduchá, finančně nenáročná file-server aplikace s daty uloženými v MDB souboru. Na druhou stranu je možné KIS nasadit v režimu klient-server na databáze MS SQL Server nebo ORACLE.

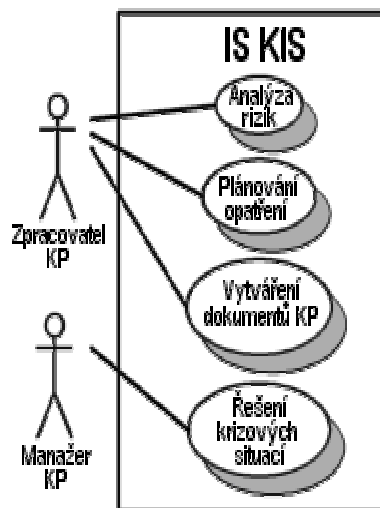
Hlavní funkce

- Analýza rizik - slouží pro vytvoření uspořádané představy o rizicích, která mohou působit na sledované oblasti. Vstupem je bezpečnostní politika organizace a legislativní normy. Výstupem je katalog ohrožení, který slouží jako vstupní data do procesu plánování opatření.
- Plánování opatření - určeno pro stanovení postupů, které mohou působit proti hrozbám, při vzniku mimořádné události nebo při likvidaci následků mimořádné události. Vstupem mohou být typové plány, katalog ohrožení nebo již existující postupy v papírové nebo elektronické formě. Výstupem je katalog opatření.
- Vytváření dokumentů krizových plánů - slouží pro spojení různých datových a textových informací do jednoho celku. Vstupem je katalog ohrožení, katalog opatření nebo objekty datové základny. Výstupem je dokument, který je uložen v

databázi a má vazby na datové prvky v systému. Díky tomu je zabezpečena integrita strukturovaných dat dokumentu.

- Řešení krizových situací - umožňuje najít a upřesnit opatření vhodná pro konkrétní mimořádnou událost a sledovat průběh řešení krizové situace. Je možné použít jak pro provádění simulací tak pro řešení skutečné mimořádné události. Vstupem jsou tyto objekty: katalog ohrožení, katalog opatření a databázový dokument krizového plánu. Výstupem je vyřešená krizová situace.

Obrázek 9: funkce WAK KISu

Zdroj: [25]

Hardwarové a softwarové požadavky

- Operační systémy: Microsoft Windows 2000/XP/9x/NT
- Hardware od: Intel/AMD 120MHz, RAM 32MB, HDD 1GB, CD
- Instalace: pro plnou funkci nejsou pro variantu s Microsoft Jet 4.0 vyžadované žádné podpůrné systémy
- Prostorové uspořádání: lokální PC, lokální síť, oddělené síť

Obrázek 10: HW a SW

Zdroj: [25]

5. Doporučený postup při tvorbě krizových plánů

V této části bych rád vytvořil systém pro tvorbu KPk a také bych rád stanovil kdo za co bude odpovídat. Navrhoval bych, aby každý zpracovatel, který bude mít na starosti určitou část KPk, přímo zodpovídal za výsledek své činnosti. To znamená, že pokud by výstup jeho snažení nebyl kvalitní nebo by obsahoval chyby, aby byla ta odpovědná osoba sankcionována. Na druhou stranu bych odměnil ty, kteří své úkoly splní.

Samozřejmě, že je obtížné určit kdo splnil svůj úkol a kdo ne. Musel by se nastavit odměňovací systém, ve kterém by pracovníci dostávali osobní ohodnocení podle obtížnosti a pracnosti jeho úkolu. Pokud by se zjistilo, že pověřená osoba se dopustila chyby, o osobní ohodnocení by přišel, a to i zpětně. To neznamená, že by musel najednou vrátit všechny odměny, ale pouze by se mu snížila jeho mzda o odměny.

Základ kvalitního krizového plánování je sestavení týmu odborníků. Odborníci by se měli vyznat ve svém oboru a měli by být z území, kterého se KPk týká. Tým by měl být sestaven tak, aby zde došlo k propojení teoretických znalostí a praxe. Mezi lidmi v tomto týmu by měla být úzká kooperace.

Zpracování krizového plánu bych rozdělil do čtyř etap, které by na sebe navazovaly.

Etapy nazvu pracovně: přípravná, analytická, rozpracování typových řešení a závěrečná etapa.

Přípravná etapa

Tuto etapu bych rozfázoval na 6 částí.

1. V první by bylo projednání zaměření a rozsahu krizového plánu v bezpečnostní radě kraje. Za tuto část by odpovídali HZS kraje a BRK.
2. Navazovalo by rozdělení odpovědnosti za zpracování jednotlivých částí KPk. Za tuto část by odpovídali HZS a hejtman.
3. Dále by se stanovil rozsah spolupráce s dalšími subjekty, které se podílejí na zpracování krizového plánu, stanovení odpovědnosti za zpracování jednotlivých částí a příloh a stanovení osob oprávněných ke sběru dat a vyžadování podkladů. Za tuto část by odpovídali HZS kraje, Policie ČR, KHS.

4. Stanovení termínů průběžných kontrol zpracování krizového plánu kraje. Za tuto část by odpovídali HZS kraje.
5. Stanovení pravidel manipulace s krizovým plánem při jeho zpracování. Za tuto část by odpovídal HZS kraje.
6. Poslední fází by bylo určení účasti na odborné přípravě zpracovatelů krizových plánů. Za tuto část by odpovídalo Ministerstvo vnitra, Generální ředitelství HZS, HZS kraje a pověřené obce.

Analytická etapa

V této etapě by bylo šest fází.

1. Analýza obsahu zákonů, nařízení vlády, vyhlášek a metodik řešících problematiku zpracování krizových, havarijních, povodňových, nálezových a jiných plánů.
2. Zpracování charakteristiky organizace krizového řízení, zpracování charakteristiky správních orgánů a orgánů samosprávy podílejících se na řešení krizové situace, popis zásad činnosti orgánů krizového řízení
- využití sil, prostředků a zdrojů při řešení krizových situací. Za tuto část by odpovídal Krajský úřad, určené obce a HZS kraje.
3. Zpracování výčtu a hodnocení možných krizových rizik, jejich dopad na území a činnost orgánů územní veřejné správy, právnických nebo podnikajících fyzických osob podílejících se na zajištění krizových opatření v rámci krizového plánování. Za tuto část by byl odpovědný HZS kraje.
4. Zpracování havarijního plánu kraje. Jeho zpracování zabezpečil HZS kraje ve spolupráci s určenými obcemi, Policií ČR, Krajskou hygienickou stanicí, Krajskou veterinární stanicí. K zpracování by byla určena komise, jejím řízením by byl pověřen zástupce HZS kraje.
5. Zpracování přehledu sil a prostředků, které by prováděl HZS
6. Zpracování charakteristiky území kraje a jeho bezprostředního okolí, které mohou mít vliv na vznik nebo řešení krizové situace, které by dělali HZS kraje a sousední HZS krajů.

Etapa rozpracování typových řešení

Tato etapa by obsahovala devět fází:

1. Zpracování operačních plánů, který by měly více zpracovatelů např. HZS, PČR, ZZS,...
2. Zpracování plánu nezbytných dodávek, který by měli na starosti Krajským úřadem určení zpracovatelé.
3. Zpracování plánu akceschopnosti, který by měli na starosti Krajským úřadem určení zpracovatelé.
4. Zpracování plánu hospodářské mobilizace.
5. Zpracování topografických map s vyznačenými riziky a řešením krizových ohrožení pod záštitou HZS kraje.
6. Zpracování další dokumentace potřebné pro řešení krizových stavů, zejména statuty, jednací řády, vzory řídicích aktů a hlášení, předpisy, dohody o spolupráci a pomůcky sloužící ke zpracování krizového plánu. Odpovědnost za tuto část by měl krajský úřad, HZS kraje a určené obce.
7. Předání a projednání podkladů krajského úřadu zpracovatelům vybraných úkolů z krizového plánu kraje toto by bylo v kompetenci HZS kraje a určené obce.
8. Zpracování vybraných úkolů z krizového plánu kraje starostou určené obce.
9. Zpracování plánu spojení, materiálně technického a zdravotnického zabezpečení HZS kraje.

Závěrečná etapa

Tuto poslední část bych rozdělil do těchto fází:

1. Kompletace a sladění jednotlivých částí krizového plánu kraje, kterou by prováděli jednotliví zpracovatelé KP
2. Schválení krizového plánu kraje a projednání v bezpečnostní radě kraje.
3. Zahájení procesu upřesňování krizových plánů

6. Návrh řešení slabých míst tvorby krizových plánů

V této části se budu zabírat slabými místy tvorby krizového plánování a pokusím se dát návrhy na zlepšení a odstranění těchto míst.

6.1 Slabá místa

Zde jsou uvedeny hlavní problémy krizového plánování:

- KP jsou obsáhlé a je v nich těžké se vyznat,
- Špatná informovanost občanů a nedokonalé vzdělávání
- Nedostatek času. Pracovníci krizového řízení, zejména u menších ORP mají zpravidla kumulovanou funkci. Díky tomu se nemůžou věnovat krizovému plánování a úkonů s ním spojeným na plno.
- Některé kraje nedodržují jednotnou strukturu KP
- Kopírování podkladových materiálů .
- KP nemají praktické výstupy,

6.2 Řešení slabých míst

V této části se pokusím navrhnout zlepšení slabých míst krizového plánu a krizového plánování.

Obsáhlost KP

Z vlastní zkušenosti vím, že KP jsou obsáhlé a mají kolem 1000 stránek. Osobně jsem navštívil Krajský úřad v Hradci Králové a bylo mi umožněno nahlédnout do KP. Bylo mi předloženo šest šanonů, kde byl KP vytištěn. Pro běžného občana je velmi těžké se v nich vyznat.

Navrhoval bych, aby každý kraj měl připravenou zkrácenou verzi, kterou by žadatel mohl dostat v elektronické podobě nebo po zaplacení určitého poplatku i v tištěné podobě. Samozřejmě by se musela tato verze vypracovat, tak aby neposkytovala informace, které podléhají určitému utajení, protože některé části KP

můžou poskytovat teroristům informace o slabých stránkách určitých míst (například zimní stadiony, elektrárny, chemičky apod.)

Informovanost občanů a vzdělávání

V současné době, kdy vymizela CO z osnov základních, středních škol a celkově ze života člověka, je toto téma ožehavé. Mnoho lidí vůbec neví jak by se při KS mělo chovat. Netuší jak by se měli zachovat při úniku chemikálií, při jaderném ohrožení atd.

V tomto bodě bych doporučoval znovu zavést do osnov škol CO, například v hodinách občanské nauky. Hasiči by mohli navštěvovat školská zařízení a mohli by vyučovat základní zásady v chování při MU: V pracovním procesu by zaměstnanci měli alespoň jednou ročně projít školením.

V informovanosti občanů bych zlepšil i internetovou prezentaci. Podle mého názoru stránky Ministerstva vnitra www.mvcr.cz jsou nepřehledné. Zavedl bych internetové stránky pro laiky, které by se týkaly krizového řízení a byly by dostatečně aktualizovány.

S tímto bodem bych spojil hlavní myšlenku této diplomové práce. To je zřízení oboru krizové plánování na některé z vysokých škol. Například naše univerzita k tomu má optimální předpoklady. Vyučují na ni kvalifikovaní lidé z praxe krizového řízení, součástí fakulty Ekonomicko-správní je ústav informačních systémů. V blízkosti se nachází Institut ochrany obyvatelstva v Lázních Bohdaneč. Toto vše by mohlo přispět k vyškolování kvalitních pracovníků krizového plánování a celkově zaměstnanců krizového řízení.

Obor bych pojal jako propojení ekonomických věd, krizového řízení a informačních technologií. Studenti by mohli přispívat k zlepšování podmínek v této oblasti.

Mohli by pomoci s vytvořením informačního systému, který bude používat každý krajský úřad pro krizové plánování. V současnosti krajské úřady nepoužívají informační technologie, a to způsobuje problémy při výměně informací mezi kraji. S tím by posluchači toho oboru mohli významně pomoci.

Organizace oboru bych nastavil tak, aby se zájemci naučili něco z teorie ekonomiky, krizového managementu, statistiky, matematiky a informačních technologií. V průběhu studia bych zavedl praxi v IOO LB, kde by se mohli seznámit s praxí a šli by do pracovního procesu už s vědomostmi každodenních problémů KM. Toto je problém

většiny vysokých škol, že svým posluchačům nenabízejí poznání praktických stránek teorie, která je jim vysvětlována.

Vzniklo by školicí centru, které by bylo úzce propojené s vysokou školou. V tomto ústavu by mohli dále své schopnosti rozvíjet lidi z oboru.

Mělo by to mnoho kladů jak pro Univerzitu Pardubice tak pro IOO LB. IOO LB by mohla usměrňovat vzdělávání zaměstnanců KŘ. Mohla by mluvit do osnov oboru a tím napomáhat absolventům získat co nejkvalitnější informace. Přímou by se tento institut podílel na formování svých budoucích kolegů, mohl by spolupracovat s vyučujícími na katedře informačních systémů. Tím by získal přístup k moderním technologiím, které by pomáhal zavádět do praxe.

Naopak Univerzita by zvýšila svojí prestiž tím, že by její absolventi měli reálnou šanci získat kvalifikované zaměstnání. Měla by větší šanci získávat granty na výzkum na kterém by se podílela s IOO LB.

Samozřejmě, že bych tento obor otevřel i v kombinované možnosti, aby si pracovníci KŘ mohli doplnit vzdělání. Umožnil bych tzv. „celoživotního vzdělání“, kde si zájemci tři semestry platí a podle úspěšnosti pokračují v neplacených dalších třech semestrech. Byl by to přínos nejen pro lidi, kteří mají o tuto problematiku zájem ale i školu, která by z toho měla finanční příjem.

Myslím si, že o tento obor by byl velký zájem. Byl by to průlom do vzdělávání a byl by to další krok k zdokonalení českého vzdělávacího systému.

Nedostatek času zaměstnanců krizového řízení

Zaměstnanci jsou občas zasypáni úřednickou prací, která přímo nesouvisí z krizovým řízením. Tím pádem se nemohou plně věnovat svému poslání.

Tento problém bych navrhoval vyřešit tak, že úředníci krizového řízení budou oprostěni od těch úkonů, které se přímo netýkají jejich pozice. Znamenalo by to přesunutí kompetencí na jiné zaměstnance úřadu. Samozřejmě by nebylo rozumné přibírat nové pracovníky, ale je důležité vytyčit pravidla pro práci KŘ. V tomto by se měl angažovat stát. Měla by být jasně stanovená cesta, kterou by postupovala v KŘ na úřadech. Měli by být zaměstnáváni zaměstnanci, kteří dané problematice rozumí a měli by také být dále doškolení (například v navrženém vzdělávacím centru).

Nedodržování jednotné struktury KPk

V tomto bodě bych byl pro zavedení jednotného informačního systému, který by používaly všechny kraje. Díky tomuto systému by nemohly nastat odchylky v krizovém plánování. Pověřené osoby, které sestavují krizový plán, by se musely držet jednotných pravidel. Musely by zachovávat strukturu KPk. Neznamená to, že by nemohly postupovat podle podmínek ve svém regionu. Systém by měl být nastaven tak, aby zohledňoval různé situace v různých krajích.

Díky této harmonizaci by si kraje mohly vyměňovat informace a spolupracovat při tvorbě KPk. Mohly by se například vyvarovat chyb, kterých se ostatní kraje dopustily. Měly by lehčí přístup k informacím okolních krajů apod.

Součástí by byla databáze, kde by byly uloženy všechny dokumenty krizového řízení. Šlo by vlastně o systém do kterého by se ukládaly všechny informace týkající se plánování. A výstupem by byly plány. Byl by to celostátní registr, který by byl spravován Ministerstvem vnitra. Samozřejmě by podléhal určitému utajení. Specialisté, kteří by měli na starosti problematiku, by do něj měli přístup a mohli by nahlížet do podkladů jiných krajů.

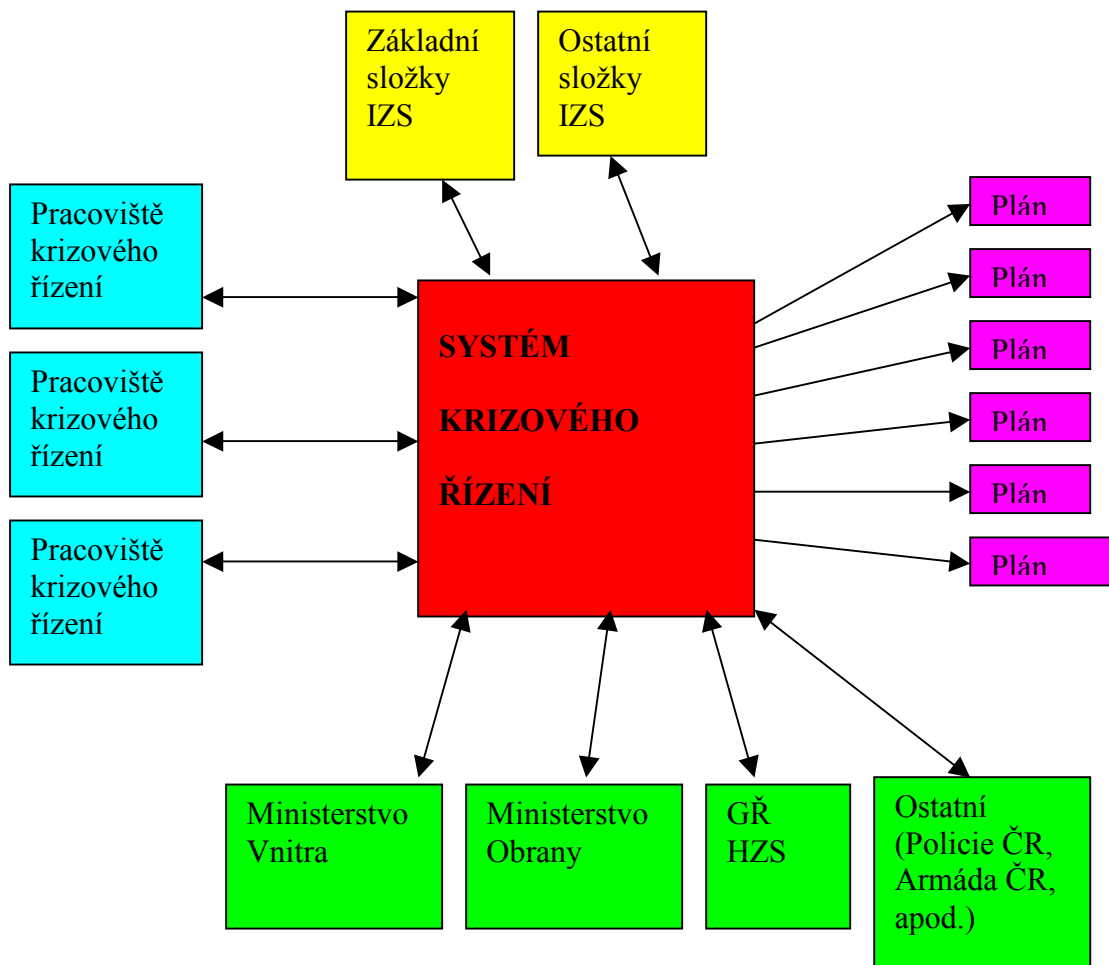
Lidé, kteří by měli na starosti tento program by si museli dát pozor, aby se databáze nedala zneužívat. Mohli by zde docházet k tomu, že zaměstnanci krizového řízení by kopírovali pouze postupy jiného kraje a nezobecňovali ho na svůj region. Toto by měli hlídat odborníci a nekompromisně sankcionovat tyto prohřešky.

Je samozřejmé, že toto je dlouhodobější záležitost, ale myslím si, že kdyby do tohoto problému byly vtaženy vzdělávací instituce, nebylo by to ke škodě věci. Vracím se znovu ke vzniku oboru krizového řízení na Univerzitě Pardubice, který by mohl být nápomocen.

Systém pro tvoření KPk

Tento systém, podle mého názoru, by mohl pracovat na jednoduché bázi. Způsob fungování se pokusím následně popsat:

Obrázek 11: systém pro tvoření KP_k

Zdroj: vlastní

Jak je vidět z obrázku pracovníci krizového řízení (modrá barva) by do databáze vkládali „krizovou dokumentaci“ a při tvoření plánu by si z ní vybírali jen tu, která jim bude užitečná. Měli by samozřejmě přístup k informacím z jiných krajů, aby mohli porovnávat svoje výstupy s ostatními kraji. Toto pracoviště krizového řízení bych zřídil na krajském úřadě.

Zeleně vyznačené organizace by se chovaly jako kontrolní a vzdělávací instituce. Znamenalo by to, že by měli na starosti kontrolu správnosti dokumentů a při problémech by poskytovaly krajům odborníky, kteří by jim pomohli je vyřešit.

Fialově vyznačené jsou výstupy systému, které by byly například krizové plány, havarijní plány, operační plány atd.

Nakonec orgány IZS (žlutě vybarvené) budou při zásazích mít možnost využívat výstupu tohoto systému.

KPk nemají praktické výstupy

Toto je také velký nedostatek. KPk by měly plnit funkci návodu, jak se chovat v MU. Podle nich by se měly řídit složky IZS. Jenomže bohužel v některých případech se teorie liší od praxe.

Řešením je určitě, aby na zpracování KPk se podíleli nejen teoretici, ale hlavně i praktici, kteří ví jak se v konkrétních MU chovat. Mělo by se vycházet z historických zkušenosti a pokud to není možné, tak by se mělo na modelové situaci zjistit, jak by se orgány IZS zachovaly.

ZÁVĚR

Tato práce se zabývá v obecné rovině krizovým řízením s aplikací na krizový plán kraje.

Popisuje obecný pohled na krizové řízení, vysvětluje základní pojmy, krizovou legislativu. V závěru je v práci uveden příklad struktury krizového plánu kraje.

Cílem práce je uvést návod pro tvoření kvalitního plánu a uvést možnosti zlepšení v současném krizovém plánování.

V úvodní teoretické části popisují základní pojmy krizového managementu, legislativu a s tím související pojmy týkající se této problematiky.

V této části se pokouším definovat bezpečnostní systém. V této části definuji jednotlivé MU a krizové stavy. Dále se zaměřuji na analýzu rizik jako důležitý nástroj krizového plánování. Další věc kterou jsem zde popsal jsou složky Integrovaného záchranné systému. Popisují zde jeho činnost, složky, stupně poplachu (které jsou důležité pro určení zda se jedná o krizový nebo havarijný stav).

V praktické části charakterizují krizový plán kraje. Uvádím zde také plány, které navazují na KPk. Je tu uvedený obecný postup plánování. Zaměřil jsem se na strukturu a pokusil jsem se ujednotit postup tvoření KPk.. Při tvorbě KPk jsem se pokusil vytvořit čtyři fáze a stanovit odpovědnost za dílčí úkoly. Tento postup by měl sloužit ke zkvalitnění práce orgánů krizového řízení odpovědných za krizové plánování.

V poslední části popisují slabé stránky krizového plánování a pokouším se dát návrh jejich zlepšení.

Mezi slabé stránky nejvíce patří:

- KPk jsou **obsáhlé** a je v nich těžké se vyznat,
- Špatná **informovanost** občanů a nedokonalé **vzdělávání**
- **Nedostatek času**. Pracovníci krizového řízení, zejména u menších ORP mají zpravidla kumulovanou funkci. Díky tomu se nemůžou věnovat krizovému plánování a úkonů s ním spojených naplno.

Návrhy a opatření:

- **vznik oboru na vysoké škole**
- **jednotný informační systém**

Domnívám se, že vytyčený cíl práce se mi podařilo splnit tím, že jsem v obecné rovině vypracoval metodologická východiska pro KPk. Myslím si, že díky této diplomové práci by mohlo dojít ke zlepšení současného stavu.

Seznam použité literatury

- [1] Antušák, E., Kopecký, Z.: *Základy teorie krizového managementu II.* první vyd. VŠE Praha. ISBN 80-245-0552-5. str. 72.
- [2] Beneš Jiří, *Krizový management*, Brno 2004, ISBN 80-214-2736-1
- [3] Institut ochrany obyvatelstva Lázně Bohdaneč.
- [4] Klestil Jiří: *Základy managementu*, Brno, Vydavatelství MU, 1997, ISBN 80-210-1655-8
- [5] *Krizový management*, Pardubice 2002, ISBN 80-7194-465-3
- [6] *Krizový management*, Pardubice 2002, ISBN 80-7194-465-3
- [7] *Krizový management v dopravě a státní správě*, Pardubice 2003, ISBN 80-86530-10-8
- [8] Koudelka Zdeněk, *Obce a kraje*, Linde Praha a. s., 2000 ISBN 80-7201-250-9
- [9] Linhart Petr, *Některé otázky ochrany společnosti*, Tiskárna Ministerstva vnitra, Praha 2005
- [10] Linhart, Roudný: *Krizový Management 1*, Pardubice, , 2004 ISBN 80-7194-674-5
- [11] Mozga Jaroslav, Vítek Miloš: *Udržitelný rozvoj a řízení rizik, pohrom a krizí*, Gaudeamus, 2002, ISBN 80-7041-293-3
- [12] Polián Milan, *Organizace a činnost veřejné správy*, Praha 2001, ISBN 80-7175-098-0
- [13] *Poradce 2003-13*, Český Těšín 2003, ISSN 1211-2437
- [14] Procházková, D., Říha, J.: *Krizové řízení.* první vyd. Ministerstvo vnitra 2004. ISBN 80-86640-30-2. str. 50;193.
- [15] Rektořík Jaroslav: *Krizový management ve veřejné správě*, Ekopress, Praha 2004, ISBN 80-86119-83-1
- [16] Vaughan, E.: *Risk Management.* John Wiley & Sons 1997.
- [17] ZEMAN, P.: *Česká bezpečnostní terminologie.* Brno: ÚSS VA Brno, 2003
- [18] Zákon číslo 240/2000 Sb.. o krizovém řízení
- [19] Zákon číslo 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému ČR a o změně některých zákonů, ve znění zákona číslo 320/2002 Sb
- [20] Zákon č. 238/2000 Sb. o Hasičském záchranném sboru České republiky a o změně některých zákonů.
- [21] Zákon č. 238/1991 Sb. o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů

Internet

[22] http://halek.info/dokumenty/km_p4_01.pdf

[23] <http://www.managementhelp.org/crisis/crisis.htm>

[24] <http://www.mvcr.cz>

[25] http://www.waksystem.cz/wak_kis.htm

Seznam obrázků

Obrázek 1: Manažerské funkce.....	14
Obrázek 2: Manažerské dovednosti.....	16
Obrázek 3: Schéma procesů krizového řízení.....	19
Obrázek 4: Bezpečnostní systém ČR.....	34
Obrázek 5: Dělení MU.....	42
Obrázek 6: Pentagram pravdivosti analýzy rizika.....	47
Obrázek 7: Postup plánování	52
Obrázek 8: Přehled plánů.....	55
Obrázek 9: Funkce WAK KISu.....	60
Obrázek 10: HW a SW.....	61
Obrázek 11: Systém krizového řízení.....	69

Seznam tabulek

Tabulka 1: Typy krizových situací.....	41
Tabulka 2: Další legislativa.....	43

Seznam zkratek

- AČR – armáda České republiky
BRk – bezpečnostní rada kraje
CO – civilní ochrana
COb – civilní obrana
ČNB- Česká národní banka
ČR – Česká republika
EU – Evropská unie
GŘ HZS – Generální ředitelství hasičského záchranného sboru
HZS – hasičský záchranný sbor
IOO LB – Institut ochrany obyvatelstva Lázně Bohdaneč
IZS – integrovaný záchranný systém
JPO – jednotky požární ochrany
KPk – krizový plán kraje
KŘ – krizové řízení
KS – krizová situace
KŠ – krizový štáb
KŠk – krizový štáb kraje
MS – mimořádná situace
MU – mimořádná událost
NV – nařízení vlády
OPIS – operační a informační středisko
ORP – obce s rozšířenou působností
USA – Spojené státy americké
ÚSÚ – ústřední správní úřady
VCNP – výbor pro civilní plánování
ZLP – záchranné a likvidační práce
ZZS – zdravotní záchranná služba

Seznam příloh:

Příloha A: Vyhláška MV 388/2002 Sb.

Příloha B: Struktura KP Královehradeckého kraje

Příloha C: Podklady pro analýzu rizik ORP

Příloha A – Vyhláška MV 388/2002 Sb

388/2002 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva vnitra

ze dne 15. srpna 2002

**o stanovení správních obvodů obcí s pověřeným obecním úřadem
a správních obvodů obcí s rozšířenou působností**

Ministerstvo vnitra stanoví podle § 3 zákona č. 314/2002 Sb., o stanovení obcí s pověřeným obecním úřadem a stanovení obcí s rozšířenou působností:

§ 4

Královéhradecký kraj

Správní obvod obce s pověřeným obecním úřadem

BROUMOV je vymezen územím obcí Božanov, Broumov, Hejtmánkovice, Heřmánkovice, Hynčice, Jetřichov, Křinice, Martínkovice, Otovice, Šonov.

ČERVENÝ KOSTELEČ je vymezen územím obcí Červená Hora, Červený Kostelec, Horní Radechová, Slatina nad Úpou, Zábrodí.

ČESKÁ SKALICE je vymezen územím obcí Brzice, Česká Skalice, Hoříčky, Lhota pod Hoříčkami, Litoboř, Mezilečí, Říkov, Velká Jesenice, Vestec, Žernov.

DOBRUŠKA je vymezen územím obcí Bačetín, Bohdašín, Bystré, Deštné v Orlických horách, Dobré, Dobruška, Dobřany, Chlístov, Janov, Kounov, Ohnišov, Olešnice v Orlických horách, Podbřezí, Pohoří, Sedloňov, Sněžné, Val.

DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM je vymezen územím obcí Bílá Třemešná, Bílé Poličany, Borovnice, Borovnička, Dolní Brusnice, Doubravice, Dubenec, Dvůr Králové nad Labem, Horní Brusnice, Hříbojedy, Choustníkovo Hradiště, Kocbeře,

Kohoutov, Kuks, Lanžov, Libotov, Litič, Mostek, Nemojov, Stanovice, Trotina, Třebihošť, Velký Vřešťov, Vilantice, Vítězná, Vlčkovice v Podkrkonoší, Zábřezí-Řečice, Zdobín.

HOŘICE je vymezen územím obcí Bašnice, Bílsko u Hořic, Boháňka, Borek, Bříšťany, Cerekvice nad Bystřicí, Červená Třemešná, Dobrá Voda u Hořic, Holovousy, Hořice, Chomutice, Jeřice, Lískovice, Lukavec u Hořic, Miletín, Milovice u Hořic, Nevratice, Ostroměř, Petrovičky, Podhorní Újezd a Vojice, Rašín, Rohoznice, Sobčice, Sukorady, Tetín, Třebnouševs, Úhlejev, Vřesník.

HOSTINNÉ je vymezen územím obcí Hostinné, Klášterská Lhota, Prosečné, Rudník.

HRADEC KRÁLOVÉ je vymezen územím obcí Benátky, Černilov, Čistěves, Divec, Dobřenice, Dohalice, Hněvčevs, Hradec Králové, Hvozdnice, Kratonohy, Lhota pod Libčany, Libčany, Libníkovice, Librantice, Libřice, Lochenice, Máslojedy, Mokrovousy, Nedělišťe, Obědovice, Osice, Osičky, Praskačka, Předměřice nad Labem, Radíkovice, Radostov, Roudnice, Sadová, Sovětice, Stěžery, Střezetice, Světí, Syrovátka, Těchlovice, Třesovice, Urbanice, Všestary, Výrava, Vysoká nad Labem.

HRONOV je vymezen územím obcí Hronov, Stárkov, Velké Poříčí, Vysoká Srbská, Žďárky.

CHLUMEC NAD CIDLINOU je vymezen územím obcí Chlumeck nad Cidlinou, Chudeřice, Káranice, Klamoš, Kosice, Kosičky, Lišice, Lovčice, Nové Město, Olešnice, Písek, Převýšov, Stará Voda.

JAROMĚŘ je vymezen územím obcí Dolany, Heřmanice, Hořenice, Chvalkovice, Jaroměř, Jasenná, Nový Ples, Rasošky, Rožnov, Rychnovek, Šestajovice, Velichovky, Velký Třebešov, Vlkov, Zaloňov.

JIČÍN je vymezen územím obcí Brada-Rybníček, Březina, Bukvice, Butoves, Češov, Dílce, Dolní Lochov, Dřevěnice, Holín, Chyjice, Jičín, Jičíněves,

Jinolice, Kacákova Lhota, Kbelnice, Kněžnice, Konecchlumí, Kostelec, Kovač, Kozojedy, Kyje, Libuň, Lužany, Nemyčeves, Ohaveč, Ostružno, Podhradí, Podůlší, Radim, Sběř, Sekeřice, Slatiny, Soběraz, Staré Místo, Staré Smrkovice, Střevač, Třtěnice, Tuř, Újezd pod Troskami, Úlibice, Valdice, Veliš, Vitiněves, Volanice, Vrbice, Vysoké Veselí, Železnice, Žeretice, Žlunice.

KOPIDLNO je vymezen územím obcí Bačalky, Běchary, Budčeves, Bystřice, Dětenice, Cholenice, Kopidlno, Libáň, Rokytňany, Sedliště, Slavhostice, Staré Hradý, Údrnice, Vršce, Zelenecká Lhota, Židovice.

KOSTELEC NAD ORLICÍ je vymezen územím obcí Borovnice, Častolovice, Čestice, Doudleby nad Orlicí, Hřibiny - Ledská, Chleny, Kostelec nad Orlicí, Kostelecké Horky, Krchleby, Olešnice, Svídnice, Tutleky, Vrbice, Zdelov.

LÁZNĚ BĚLOHRAD je vymezen územím obcí Choteč, Lázně Bělohrad, Mlázovice, Svatojanský Újezd, Šárovцова Lhota.

NÁCHOD je vymezen územím obcí Borová, Česká Čermná, Dolní Radechová, Kramolna, Náchod, Nový Hrádek, Studnice, Vysokov.

NECHANICE je vymezen územím obcí Boharyně, Dolní Přím, Hrádek, Kunčice, Lodín, Mžany, Nechanice, Pšánky, Puchlovice, Stračov.

NOVÁ PAKA je vymezen územím obcí Nová Paka, Pecka, Stará Paka, Úbislavice, Vidochov.

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ je vymezen územím obcí Bohuslavice, Černčice, Jestřebí, Libchyně, Mezilesí, Nahořany, Nové Město nad Metují, Provodov-Šonov, Přibyslav, Sendraž, Slavětín nad Metují, Slavoňov, Vršovka.

NOVÝ BYDŽOV je vymezen územím obcí Babice, Barchov, Hlušice, Humburky, Kobylce, Králíky, Lužec nad Cidlinou, Měník, Mlékosrby, Myštěves, Nepolisy, Nový Bydžov, Ohnišťany, Petrovice, Prasek, Skřivany, Sloupno, Smidary, Starý Bydžov, Šaplava, Vinary, Zachrašťany, Zdechovice.

OPOČNO je vymezen územím obcí České Meziříčí, Králova Lhota, Mokré, Opočno, Přepychy, Rohenice, Semechnice, Trnov.

POLICE NAD METUJÍ je vymezen územím obcí Bezděkov nad Metují, Bukovice, Česká Metuje, Machov, Police nad Metují, Suchý Důl, Velké Petrovice, Žďár nad Metují.

ROKYTNICE V ORLICKÝCH HORÁCH je vymezen územím obcí Bartošovice v Orlických horách, Orlické Záhvoří, Pěčín, Rokytnice v Orlických horách, Říčky v Orlických horách.

RYCHNOV NAD KNĚŽNOU je vymezen územím obcí Bílý Újezd, Byzhradec, Černíkovice, Jahodov, Javornice, Kvasiny, Libel, Liberk, Lično, Lukavice, Osečnice, Rychnov nad Kněžnou, Skuhrov nad Bělou, Slatina nad Zdobnicí, Solnice, Synkov-Slemeno, Třebešov, Voděrady, Zdobnice.

SMIŘICE je vymezen územím obcí Černožice, Habřina, Holohlavy, Hoříněves, Lejšovka, Lužany, Račice nad Trotinou, Sendražice, Skalice, Smiřice, Smržov, Vrchovnice.

SOBOTKA je vymezen územím obcí Libošovice, Markvartice, Mladějov, Ohařice, Osek, Samšina, Sobotka, Zámostí-Blata.

SVOBODA NAD ÚPOU je vymezen územím obcí Horní Maršov, Janské Lázně, Malá Úpa, Pec pod Sněžkou, Svoboda nad Úpou.

TEPLICE NAD METUJÍ je vymezen územím obcí Adršpach, Meziměstí, Teplice nad Metují, Verněřovice.

TRUTNOV je vymezen územím obcí Čermná, Dolní Olešnice, Hajnice, Horní Olešnice, Chotěvice, Chvaleč, Jívka, Mladé Buky, Pilníkov, Radvanice, Staré Buky, Trutnov, Vlčice, Zlatá Olešnice.

TŘEBECHOVICE POD OREBEM je vymezen územím obcí Běleč nad Orlicí, Blešno, Jeníkovice, Jílovice, Ledce, Očelice, Třebechovice pod Orebem, Vysoký Újezd.

TÝNIŠTĚ NAD ORLICÍ je vymezen územím obcí Albrechtice nad Orlicí, Bolehošť, Borohrádek, Čermná nad Orlicí, Lípa nad Orlicí, Nová Ves, Týniště nad Orlicí, Žďár nad Orlicí.

ÚPICE je vymezen územím obcí Batňovice, Havlovice, Libňatov, Malé Svatoňovice, Maršov u Úpice, Rтынě v Podkrkonoší, Suchovršice, Úpice, Velké Svatoňovice.

VAMBERK je vymezen územím obcí Lhoty u Potštejna, Lupenice, Polom, Potštejn, Proruby, Rybná nad Zdobnicí, Vamberk, Záměl.

VRCHLABÍ je vymezen územím obcí Černý Důl, Dolní Branná, Dolní Dvůr, Dolní Kalná, Dolní Lánov, Horní Kalná, Kunčice nad Labem, Lánov, Strážné, Špindlerův Mlýn, Vrchlabí.

ŽACLÉŘ je vymezen územím obcí Bernartice, Královec, Lampertice, Žacléř.

§ 17

Královéhradecký kraj

Správní obvod obce s rozšířenou působností

BROUMOV je vymezen územím obcí Adršpach, Božanov, Broumov, Hejtmánkovice, Heřmánkovice, Hynčice, Jetřichov, Křinice, Martínkovice, Meziměstí, Otovice, Šonov, Teplice nad Metují, Verněřovice.

DOBRUŠKA je vymezen územím obcí Bačetín, Bohdašín, Bystré, České Meziříčí, Deštné v Orlických horách, Dobré, Dobruška, Dobřany, Chlístov, Janov,

Kounov, Králova Lhota, Mokré, Ohnišov, Olešnice v Orlických horách, Opočno, Podbřezí, Pohoří, Přepychy, Rohenice, Sedloňov, Semechnice, Sněžné, Trnov, Val.

DVŮR KRÁLOVÉ NAD LABEM je vymezen územím obcí Bílá Třemešná, Bílé Poličany, Borovnice, Borovnička, Dolní Brusnice, Doubravice, Dubenec, Dvůr Králové nad Labem, Horní Brusnice, Hřibojedy, Choustníkovo Hradiště, Kočeře, Kohoutov, Kuks, Lanžov, Libotov, Litič, Mostek, Nemojov, Stanovice, Trotina, Třebihošť, Velký Vřešťov, Vilantice, Vítězná, Vlčkovice v Podkrkonoší, Zábřezí-Řečice, Zdobín.

HOŘICE je vymezen územím obcí Bašnice, Bílsko u Hořic, Boháňka, Borek, Bříšťany, Cerekvice nad Bystřicí, Červená Třemešná, Dobrá Voda u Hořic, Holovousy, Hořice, Chomutice, Jeřice, Lískovice, Lukavec u Hořic, Miletín, Milovice u Hořic, Nevratice, Ostroměř, Petrovičky, Podhorní Újezd a Vojice, Rašín, Rohoznice, Sobčice, Sukorady, Tetín, Třebnouševy, Úhlejev, Vřesník.

HRADEC KRÁLOVÉ je vymezen územím obcí Běleč nad Orlicí, Benátky, Blešno, Boharyně, Černilov, Černožice, Čistěves, Divec, Dobřenice, Dohalice, Dolní Přím, Habřina, Hněvčevy, Holohlavy, Hořiněves, Hradec Králové, Hrádek, Hvozdnice, Chlumec nad Cidlinou, Chudeřice, Jeníkovice, Jílovice, Káranice, Klamoš, Kosice, Kosičky, Kratonohy, Kunčice, Ledce, Lejšovka, Lhota pod Libčany, Libčany, Libníkovice, Librantice, Libřice, Lišice, Lodín, Lochenice, Lovčice, Lužany, Máslojedy, Mokrovousy, Mžany, Neděliště, Nechanice, Nové Město, Obědovice, Očelice, Olešnice, Osice, Osičky, Písek, Praskačka, Předměřice nad Labem, Převýšov, Pšánky, Puchlovice, Račice nad Trotinou, Radíkovice, Radostov, Roudnice, Sadová, Sendražice, Skalice, Smiřice, Smržov, Sovětice, Stará Voda, Stěžery, Stračov, Střezetice, Světí, Syrovátka, Těchlovice, Třebechovice pod Orebem, Třesovice, Urbanice, Vrchovnice, Všestary, Výrava, Vysoká nad Labem, Vysoký Újezd.

JAROMĚŘ je vymezen územím obcí Dolany, Heřmanice, Hořenice, Chvalkovice, Jaroměř, Jasenná, Nový Ples, Rasošky, Rožnov, Rychnovek, Šestajovice, Velichovky, Velký Třebešov, Vlčkov, Zaloňov.

JIČÍN je vymezen územím obcí Bačalky, Běchary, Brada-Rybníček, Březina, Budčeves, Bukvice, Butoves, Bystřice, Češov, Dětenice, Dílce, Dolní Lochov, Dřevěnice, Holín, Cholenice, Choteč, Chyjice, Jičín, Jičíněves, Jinolice, Kacákova Lhota, Kbelnice, Kněžnice, Konecchlumí, Kopidlno, Kostelec, Kovač, Kozojedy, Kyje, Lázně Bělohrad, Libáň, Libošovice, Libuň, Lužany, Markvartice, Mladějov, Mlázovice, Nemyčeves, Ohařice, Ohaveč, Osek, Ostružno, Podhradí, Podůlší, Radim, Rokytňany, Samšina, Sběř, Sedliště, Sekeřice, Slatiny, Slavhostice, Soběraz, Sobotka, Staré Hrady, Staré Místo, Staré Smrkovice, Střevač, Svatojanský Újezd, Šárovцова Lhota, Třtěnice, Tuř, Údrnice, Újezd pod Troskami, Úlibice, Valdice, Veliš, Vitiněves, Volanice, Vrbice, Vršce, Vysoké Veselí, Zámostí-Blata, Zelenecká Lhota, Železnice, Žeretice, Židovice, Žlunice.

KOSTELEC NAD ORLICÍ je vymezen územím obcí Albrechtice nad Orlicí, Bolehošť, Borohrádek, Borovnice, Častolovice, Čermná nad Orlicí, Čestice, Doudleby nad Orlicí, Hřibiny-Ledská, Chleny, Kostelec nad Orlicí, Kostelecké Horky, Krchleby, Lípa nad Orlicí, Nová Ves, Olešnice, Svídnice, Tutleky, Týniště nad Orlicí, Vrbice, Zdelov, Žďár nad Orlicí.

NÁCHOD je vymezen územím obcí Bezděkov nad Metují, Borová, Brzice, Bukovice, Červená Hora, Červený Kostelec, Česká Čermná, Česká Metuje, Česká Skalice, Dolní Radechová, Horní Radechová, Hoříčky, Hronov, Kramolna, Lhota pod Hoříčkami, Litoboř, Machov, Mezilečí, Náchod, Nový Hrádek, Police nad Metují, Říkov, Slatina nad Úpou, Stárkov, Studnice, Suchý Důl, Velká Jesenice, Velké Petrovice, Velké Poříčí, Vestec, Vysoká Srbská, Vysokov, Zábrodí, Žďár nad Metují, Žďárky, Žernov.

NOVÁ PAKA je vymezen územím obcí Nová Paka, Pecka, Stará Paka, Úbislavice, Vidochov,

NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ je vymezen územím obcí Bohuslavice, Černčice, Jestřebí, Libchyně, Mezilesí, Nahořany, Nové Město nad Metují, Provodov-Šonov, Příbyslav, Sendraž, Slavětín nad Metují, Slavoňov, Vršovka.

NOVÝ BYDŽOV je vymezen územím obcí Babice, Barchov, Hlušice, Humburky, Kobylce, Králíky, Lužec nad Cidlinou, Měník, Mlékosrby, Myštěves, Nepolisy, Nový Bydžov, Ohnišťany, Petrovice, Prasek, Skřivany, Sloupno, Smidary, Starý Bydžov, Šaplava, Vinary, Zachrašťany, Zdechovice.

RYCHNOV NAD KNĚŽNOU je vymezen územím obcí Bartošovice v Orlických horách, Bílý Újezd, Byzhradec, Černíkovice, Jahodov, Javornice, Kvasiny, Lhoty u Potštejna, Libel, Liberk, Lično, Lukavice, Lupenice, Orlické Záhoří, Osečnice, Pěčín, Polom, Potštejn, Proruby, Rokytnice v Orlických horách, Rybná nad Zdobnicí, Rychnov nad Kněžnou, Říčky v Orlických horách, Skuhrov nad Bělou, Slatina nad Zdobnicí, Solnice, Synkov-Slemeno, Třebešov, Vamberk, Voděrady, Záměl, Zdobnice.

TRUTNOV je vymezen územím obcí Batňovice, Bernartice, Čermná, Dolní Olešnice, Hajnice, Havlovice, Horní Maršov, Horní Olešnice, Chotěvice, Chvaleč, Janské Lázně, Jívka, Královec, Lampertice, Libňatov, Malá Úpa, Malé Svatoňovice, Maršov u Úpice, Mladé Buky, Pec pod Sněžkou, Pilníkov, Radvanice, Rtyně v Podkrkonoší, Staré Buky, Suchovršice, Svoboda nad Úpou, Trutnov, Úpice, Velké Svatoňovice, Vlčice, Zlatá Olešnice, Žacléř.

VRCHLABÍ je vymezen územím obcí Černý Důl, Dolní Branná, Dolní Dvůr, Dolní Kalná, Dolní Lánov, Horní Kalná, Hostinné, Klášterská Lhota, Kunčice nad Labem, Lánov, Prosečné, Rudník, Strážné, Špindlerův Mlýn, Vrchlabí.

Příloha B – Struktura KP Královéhradeckého kraje

A. Základní část Krizového plánu Královéhradeckého kraje

A1 Vymezení působnosti, odpovědnosti a úkolů orgánů krizového řízení kraje

A1.1 Název orgánu krizového řízení kraje

A1.2 Základní údaje

A1.3 Vymezení odpovědnosti a působnosti pro řešení krizových situací

A1.4 Vymezení územní působnosti

A1.5 Vymezení obecné působnosti

A1.6 Vymezení věcné působnosti

A2 Charakteristika organizace krizového řízení

A2.1 Organizační struktura

A2.2 Předpokládané změny organizační struktury

A2.3 Schéma organizace krizového řízení

A2.4 Varianty organizační struktury KŠK na hlavním a záložním pracovišti

A2.5 Seznam složek zabezpečujících funkčnosti kritické infrastruktury

A2.5.1 Seznam subjektů kritické infrastruktury regionálního významu

A2.5.2 Seznam subjektů kritické infrastruktury místního významu

A2.6 Seznam osob, které se podílí na zpracování Krizového plánu kraje

A3 Výčet možných krizových rizik

A3.1 Vznik krizových situací na vlastním území

A3.2 Vznik krizových situací s ohrožením sousedních oblastí

A3.3 Krizové situace zasahující z okolních krajů

A4 Podklady a zásady potřebné pro používání přílohové části Krizového plánu

A4.1 Přehled krizové a ostatní související legislativy

A4.2 Statut a jednací řád krizového štábu Královéhradeckého kraje

A4.2.1 Statut krizového štábu kraje

A4.2.2 Jednací řád krizového štábu kraje

A4.3 Formuláře a dokumenty pro realizaci krizových opatření

A4.3.1 Rozhodnutí o vyhlášení stavu nebezpečí

A4.3.2 Rozhodnutí o zrušení stavu nebezpečí

A4.3.3 Žádost o vyhlášení stavu nebezpečí

A4.3.4 Rozhodnutí o zavedení regulace prodávaného zboží

- A4.3.5 Rozhodnutí o zavedení regulace v dopravě
- A4.3.6 Nařízení o hlášení přechodného pobytu osob
- A4.3.7 Nařízení o přednostním zásobování
- A4.3.8 Nařízení o provedení – odstranění stavby
- A4.3.9 Nařízení o výkonu péče o děti a mládež
- A4.4 Metodiky, scénáře, pomůcky pro práci krizového štábu kraje
- A4.5 Vzory dokumentace krizového štábu
 - A4.5.1 Hlášení nadřízenému krizovému štábu – formulář č. 1
 - A4.5.2 Hlášení nadřízenému krizovému štábu – formulář č. 2
- A4.6 Vzory a formuláře pro rozhodování a provádění řídicích aktů
 - A4.6.1 Rozhodnutí o poskytnutí věcného prostředku
 - A4.6.2 Potvrzení o převzetí věcného prostředku
 - A4.6.3 Rozhodnutí o uložení pracovní výpomoci
 - A4.6.4 Rozhodnutí o uložení povinnosti dodávat
 - A4.6.5 Rozhodnutí o povinnosti skladovat
 - A4.6.6 Rozhodnutí o povinnosti přemístit
 - A4.6.7 Nařízení o zabezpečení náhradního způsobu rozhodování o DSP
 - A4.6.8 Nařízení o zabezpečení náhradního způsobu výplaty DSP

4.6.2.2. Přílohová část Krizového plánu kraje

B. Přílohová část Krizového plánu kraje

B1 Přehled sil a prostředků

B1.1 Přehled a rozdělení sil a prostředků

B1.2 Přehled smluv uzavřených mezi HZS a subjekty

B2 Katalog krizových situací

B3 Typové plány

B3.1 Přehled uložených typových plánů

B3.1.1 Povodně velkých rozsahů

B3.1.2 Jiné živelné pohromy velkého rozsahu – sněhové kalamity

B3.1.3 Epidemie – hromadné nákazy osob

B3.1.4 Epifytie – hromadné nákazy polních kultur

B3.1.5 Havárie velkého rozsahu způsobená vybranými chemickými látkami a chemickými přípravky

B3.1.6 Narušení hrází významných vodohospodářských děl se vznikem zvláštní povodně

B3.1.7 Narušení dodávek ropy a ropných produktů velkého rozsahu

B3.1.8 Narušení dodávek tepelné energie velkého rozsahu

B3.1.9 Narušení dodávek potravin velkého rozsahu

B3.1.10 Narušení dodávek pitné vody velkého rozsahu

B3.1.11 Narušení funkčnosti dopravní soustavy velkého rozsahu

B3.1.12 Migrační vlny velkého rozsahu

B3.1.13 Narušení zákonnosti velkého rozsahu

B3.1.14 Narušení funkčnosti poštovních služeb

B4 Operační plány

B4.1 Havarijní plán kraje

B4.2 Vnější havarijní plán Čepro Cerekvice

B4.3 Povodňový plán kraje

B4.4 Traumatologický plán kraje

B4.6 Plán k řešení povodně velkého rozsahu

B4.7 Plán k řešení sněhové kalamity velkého rozsahu

B4.8 Plán k řešení epidemie velkého rozsahu

B4.9 Plán k řešení epifytie velkého rozsahu

B4.11 Plán řešení havárie velkého rozsahu způsobené chemickými látkami

B4.11.1 Výron chemické látky (amoniak) – zimní stadion Jičín

B4.11.2 Výron chemické látky (amoniak) – zimní stadion Náchod

B4.11.3 Výron chemické látky (amoniak) – pivovar stadion Nová Paka

B4.11.4 Výron chemické látky (amoniak) – zimní stadion Nová Paka

B4.11.5 Výron chemické látky (amoniak) – zimní stadion Jaroměř

B4.11.6 Výron chemické látky (amoniak) – zimní stadion Dvůr Králové

B4.11.7 Výron chemické látky (chlór) – ČD, hl. nádraží Hradec Králové

B4.11.8 Výron chemické látky (amoniak) – ČD, hl. nádraží HK

B4.11.9 Výron chemické látky (amoniak) – zimní stadion Hradec Králové

B4.11.10 Výron chemické látky (amoniak) – ZS nové město n/M

B4.13 Plán k řešení narušení hrází významných vodohospodářských děl se vznikem zvláštní povodně

B4.16 Plán k narušení dodávek ropy a ropných produktů velkého rozsahu

B4.17 Plán k řešení narušení dodávek tepelné energie velkého rozsahu

- B4.18 Plán k narušení dodávek pitné vody velkého rozsahu
- B4.20 Plán k řešení narušení funkčnosti dopravní soustavy velkého rozsahu
- B4.22 Plán k řešení narušení funkčnosti poštovních služeb
- B4.24 Plán k řešení hromadného postižení osob mimo epidemie
- B4.27 Plán k řešení narušení dodávek potravin velkého rozsahu
- B5. Plán nezbytných dodávek
- B6. Plán akceschopnosti
 - B6.1 Charakteristika pracoviště krizového štábu kraje
 - B6.1.1 Dislokace pracovišť krizového štábu kraje
 - B6.1.2 Základní vybavenost pracovišť
 - B6.1.3 Hlavní pracoviště krizového štábu kraje – metodika zphotovení
 - B6.1.4 Záložní pracoviště krizového štábu kraje – metodika zphotovení
 - B6.2 Seznam osob zařazených do krizového štábu kraje, expertů a řídicích složek IZS, jejich vyrozumění
 - B6.3 Postupy při vyrozumění, svolání a zabezpečení připravenosti k plnění úkolů
 - B6.4 Opatření k zajištění ochrany osob na pracovišti krizového štábu kraje
 - B6.5 Opatření k zprovoznění a zajištění ochrany záložního pracoviště
 - B6.6 Další opatření nutná k zajištění akceschopnosti
- B7 Plán spojení
 - B7.1 Způsob spojení mezi krizovým štábem a subjekty
 - B7.2 Náhradní způsob spojení a komunikace
 - B7.3 Spojení na orgány krizového řízení a složky podílející se na řešení KS
- B8 Plán materiálně technického zabezpečení
- B9 Plán zdravotnického zabezpečení
- B10 Topografické mapy s vyznačenými rizik

Příloha C – Podklady pro analýzu rizik ORP

typ MU	pst.	č. predikce	doba trvání	OHROŽENÍ					SaP-IZS		míra rizika	Kat. MU
				ob.	plocha	budovy	doprava	zv.	potřeba SaP	koor.		
Povodeň	2	3	3	3	3	2	1	2	2	2	300	III.
Zvl. povodeň	1	3	4	3	4	3	2	2	4	4	293	IV.
Epidemie	2	3	3	3	4	0	0	0	3	3	260	III.
Výbuchy plynů, čerp. stanice LPG	2	1	2	2	1	2	1	1	2	3	480	III.
Únik tox. látek-	4	1	2	3	2	3	2	2	2	3	1360	III.
Terorismus	1	1	3	2	3	2	3	2	3	3	540	III.
Mezinárodní konflikt	1	4	5	4	4	4	3	3	4	4	325	IV.

ÚDAJE PRO KNIHOVNICKOU DATABÁZI

Název práce	Krizový plán kraje
Autor práce	Bc. Petr Vlášek
Obor	Hospodářská politika a správa
Rok obhajoby	2006
Vedoucí práce	doc. RNDr. Petr Linhart, CSc.
Anotace	Práce se zabývá v obecné rovině krizovým managementem s aplikací na krizový plán kraje
Klíčová slova	Krizový management, krizové plánování, integrovaný záchranný systém, mimořádné události